

תשעה באב

קינות לתשעה באב ביום (ו-מה)

1

מחבר: רבי אלעדר הקלייר.

שבת סתו מבי שמעוני עזברי (ב"א עזברי). סחי ומואס ה Shimoni בעדרי חבירי. סכומה משך מפקות דבריו. סכומת והבלgo גבוני. ספקו בפ' ומאדו אבוי. בסלה כל אבוי: בסלה עוזרו בצל דכיה. עבי חכמה לוחן בו ברכיה. עד פלאי גלגל טביה. עבי מעוללת בזיהית בכיה. עשה ונחם ייקרא לבכיה. גם על אלה אני בזיהה: על פבי פרת נפצו כסידקה. פלאי سوف זכרה בערו יסודקה. פחד חטא שלילה פכף סודקה. פצוי סודרי יער איה כסידקה. פצוי מעשה עריה לבודקה. פרשה צוין בזיהה: על פר צוין צהו שאובי מדברי. אף על ראשיו זדוני. אמתו בנב לעמד זדוני. צד בצרת לעוצר מדברי. אעך עמי בימי בין דיבני. צדק הוא צ"י:

אתה קלים הקב"ה ימצע ערכמוני. קרבת בא אליו ייסרימוני. קראתי ליושבי גבעון עוד הם זרמוני. קולי להשMISS בעקב הגרימוני. קומי עברוי בהTEL הערימוני. קראתי למאובני הימה רמנוני:

למה רום אפיקו לטבח שמרנו. ראותי כי בתמור עורנו כמרנו. ראותי כי אם מל וкус באויר גמרנו. בכת ביד ויחסקל לאבקם כמו מרנו. ראה ונכחידם מגוי אפרמו. ראה צ"י כי צר לי מעין סמרמןנו:

בשיכון שיישי שמע לאי צאנו. שבתם רמוס צרכי לפדקיאנו. שפטם משורכי דבריהם דמותם לפדייבני. שמעת דמותות אף הכנין לטאטabi. שכבו ונגדו מצץ להבריאנו. שמעו כי גאנטה אבוי:

כי פם פרחת בכס אופזיב. תשיב להם גמול כדי פדות פזיב. תרדוף לצלמון יעציז (רעו) על אופזיב. תתנו לפקבב נוטצי פזיב. תקרה לשכנים כוס קמוס בפזיב. פבא כל בעטם לפזיב:

פבא אל צר אשר קלפו. למבוא חמאת בקמה נהלו. עד לפלח וקבר הגלו. זkan ובחור ובותלה בבלפו. רם הנט בא עטב קלפו. זכור צ"י מה היה צ"פ:

2

מחבר: רבי אלעדר הקלייר

אייה אצת באפר לאבד ביד אדים אמוני. ולא זכרת ברית בין בקרים אשר בברחת לחוביב. זבן בטינו. זכור צ"י מה היה צ"פ:

אייה גערת בגערטה לגלות ביד גאים גאוליך. ולא זכרת דילגת דילוג אשר דילגת לדילג. זבן דברנו. זכור צ"י מה היה צ"פ:

אייה פגט בהיגנג לקדוף ביד הולדים קמוני. ולא זכרת ועוד זמק וסת אשר ועדת לוועידב. זבן וקונטו. זכור צ"י מה היה צ"פ:

אייה זנחת בזעמן ליזל ביד זרים זבולך. ולא זכרת חתון חקי חורב אשר סקחת לסתוליך. זבן חוויט. זכור צ"י מה היה צ"פ:

אייה טרחת בטרכב לטרוף ביד טמאים טלאיך. ולא זכרת יקר יידיות ישר אשר יסדק ליזדיעב. זבן ציללפו. זכור צ"י מה היה צ"פ:

אייה פונט בצענק לבלות ביד פפירים פרמק. ולא זכרת לא לזנום לעולם אשר למדק לילוקיב. זבן לפהגנו. זכור צ"י מה היה צ"פ:

אייה מלחת במאסך למחות ביד מזינים מנשאיך.

תשעה באב

ולא זכרת בשיאת נצחת בשר אשר בשאת לבשואיב. זיכן בהיפנו. זכור יי' מה היה לנו: איךה שחת בתערך לפגר ביד סעפים סקדיב.
 ולא זכרת עד עדי עדים אשר עטרת לעבדיך. זיכן עבינו. זכור יי' מה היה לנו:
 איךה פצת בפחדך לפגר ביד פריצים פלאיב.
 ולא זכרת צהלת אבי צדיק אשר צפהת לאבאי. זיכן צעקנו. זכור יי' מה היה לנו:
 איךה קנאת בקריאתך לknות ביד קמים קראיב.
 ולא זכרת רגש רכובותים אשר רצית לרעיב. זיכן בגדנו. זכור יי' מה היה לנו:
 איךה שאפת בשאף לשלוות ביד שודדים שלמייב.
 ולא זכרת תקר מילטי תאר אשר תפנת לתרמיב. זיכן פאנטו. זכור יי' מה היה לנו:
 פאנטו לשפונ [דמעות] בפומים. על מה ביום זה בשביינו פעים. זכריו בהיותו בשלה ישבת בירושלים. בגנתי,
 ועתה אאקה עד חוג נשים:

ה

מחבר: רבי אלעזר הקלייר
מסודר לפי אקרוסטיכון א"ת ב"ש

אאקה עד חוג נשים. אאלה אתי נשים. אאר يوم מקרבי פעים. אטאון מי יתן ראי מים:
 אבחין ברכי ייל מדבר. אבטנהليل מליל ומדבר מדבר. אבקה אתי עולת מדבר. אשאג מי יתגנבי במדבר:
 אגדע ואבעשל בנקף בית. אגירה אתי כל בבי בית. אגרם שיאמר בעל הבית. ארשאה מי יתגנבי שמיר חזית:
 אדוה בכל לב להמציאהו. אדעה מלין בם לאמצאו. אדאג איה רועה ולא אמצעאו. אקונן מי יתן ידעתי
 אמצעאהו:
 אבקה ואתפהכה באוף במלוי. אהגה פנים בפנים לתנות עמלוי. אקהו סקס וספר מלגיים למולוי. אבח מי
 יתן אפוא ייבתבען מלוי:
 אונח משפט גובני עלי. אודיע בבעני ומעלוי. אומללו מצלות בקרע מעלי. אפעה מי יתן שומע לי:
 אזדה בהופבה האבינה. אזקה כי פיתמי מחתנה. אציג פלגים בברכה העלינה. אעוגר מי יתן לי אבר פיננה:
 אח בפושע מקרית עד אל צר. אחו בלי מים באך לעזר. אפס קמות לкрат וועלות לבצר. אשיקה מי יובילו
 עיר מצור:
 אטע אקלי אפקבי בצלמות. אטואה ואשכבה עד חצר מות. אטפל את המחייבים למות. אבהה מי גבר יתיה
 ולא יראה מות:
 אילומי לאזרתי מרתי קוזות. איימתי בכל שבה אומרת היא בשבה זאת. אידע לכל כי מודעת זאת. אם לא
 כינד יי' שעטה זאת:
 אכפ' לב ראש יי' חיל. אכבע לב ברך למתל מפל. אקטירך בשיר משורי מחול. אפונ מי יתגניב לכך לי:
 אל תנפח צעקה אריאל. אליו לאמר יהודה וישראל. אלפי שנאו אשר מסר אל. לאמר מי יתן מצין ישועת
 ישראל:
 ישראל מעת ברכבי לא פלאפו. ערובי וערבותם יפבי מכם גהפקו. בגנתי והילתי ומעי ולבי בשפקו. איךה
 תפארתי מראשומי השליךו:

תשעה באב

ו

מחבר: רבוי אלעדר הקליר, מסודר לפי תש"ק, ובראש כל בית תיבת מפסוקי איכה ב (שמסודרים לפי א"ב בהקדמת פ' ל-ע'), ובסופו פסוק מפרשת בחוקותי.

איכה תפארתי מבראשומי השליכו. וכונגד כesa הכאב אלם המליך. במלחלי תנאי אשר חוץ' במלחלו. ונעם אם בחקמי תלכו:

למה טריבו אלי כלכם. טזקו עלי דבריכם. מידכם קימה זאת لكم: בלע שופטי במועצות עותם. פנימם הסתר מכם כשר עותם. זיomer לאבק מטבח לפבעתם. חלף ונמתי גשימים בעטם:

סח' ומואס שמעני. כליה באפו-ישטמבי. בחומיו מהבה יישענוני: גרע רום שרדם מעולם הקצר. ובאמת חלב שעריקם האיר. מזי בעב עש בקצר. תמור והשיג לכם דיש את בצר:

זכר קשותנו וכלה בחרץ. וכברzel עפל נשמי הארץ. פרצבי שלוש עשרה פרץ. תפת ונמתי שלום בארכן: היה צורכם ומארכם ומשגרכם. בפרק לאכזר ונלחם בכם. בנוצרכם רתקכם, חושךכם תערכם. ואיה הבטחת ורדפתם את איביכם:

עריחם פבת אדק מלאה. כי במשפיהם מצא כל טמאה. ומכבדיך היזילוב בטהה מטמאה. בשפי ורדים מכם פקומה מהה:

זנה עלין קבית מועדיכם. והאביל שעורי חל עמידת בגליםם. מי בקש זאת פז והගלים. וגמר אמר ופניתי אליכם:

חשב לנו אום לקט בשושן. ומחלב עוללי אומה דשן. קיטור חפעה העלה בכסון. ושוללו היא גן תמור ואכלתם נישן נוישן:

טבעו נכסו רובדי דוכני. בגין סמת בנקטיל מכובני. ברוי פמה שננים גלה יסוד מכובני. וסע מתוכי אמר ונמתי משכני:

ושבו מבכים מנתק מתייכם. בארכע מיתות הפיל מתייכם. חרב ובעב ומיה זכר שמתכם. בסר אלם פז והתבלקתי בתוככם:

כלו לשוד ברגע אגלייכם. ובכם נשבעו מהזיליכם. לחיקכם נשבכו בפשות עוללייכם. במאסכם שם אבינו:

לא מונעם כלפאל אבא נשועו. וצור למלאכי שח מבני נשועו. ארץ הכרמל בגאותים ושבועו. ושבאו מוכים ואם לא תשבעו:

מה איעדר, ישעיר עם גוריך בזוסתו. אומרים על טוס נבוס על בן בסו. בלבדית בשא עונתיכם כהעמסו. ואיסרכם בנמתי אם בחקמי תמאסו:

גביאיר פעו פרמית נשו סחות. ואדרש לסלם ופצתי אי לזאת. פתיתים וכונדי השיבו עדות. ואנפתוי ושקתי אף אבוי עשה זאת:

ספקו שركו שركו מוני. מבפנים ומבחוץ לנצחית אמוני. כי גבי זדים חללו צפוני. לבעה ולא לטובה גם נונתי פבי:

פצו זדים: לפבי מי תמלה? עם קבד עון פקד יילאה. לא תפטע עוד אותן ומופת צפלה. אנף ונבע ונעם ואם עד אלה:

עשה זרים קדקד בני נושא. ודמי שברבי בגין צפאון. ובכל שגה ונsha הוסיף גzon על און. מעת געס ונעם ושברתי את גאון:

צעק הוא ואשפטו הריך. פפה ומחה הביא עלי מעריך. ובLAGי מועוג שבי צר קדריך. וכלה כי בנאם ותם לרייך:

קומי זפקוי שועי אל גמי. ותבי באוב מארץ קולר זdomi. מי רוש השקי והדרמי. וטשר הלוכי בנאם ואמ תלכו

תשעה באב

עמוי:

ראה גורל אוית הוישם לרועים לעזיה, ולקצת מדבר פיני דמעית. גוללה גנטית וסורה כננית. בשמעי והשלוחתי בכם את פית: שכבו בעלייף בתוא מcker ואין דולחה. פמלאים גער אין מרפא עולחה. הרי בפה שבבים קסמי להתפללה. אונושים בופום ואם באלה: תקאו איד עוללה על אדמוני. לסתפו ולשפתו שבעתים כאוני. הם צרי ביצאת קול מארמוני. בנהממתי בריב, ובלכתן אף אני: אף אבי לפד בוקש שברון. ערבה שטחה והשבית פרון. לא רץ אשכוב ואהגה בגראן. איך ישבה סבאלת פשרון:

איך ישבה סבאלת פשרון. ודעם רון מפי נושא ארון. ובעו ממעמרותם כהנים בני אפרן. בנססר הפית במשרבי מרון:

בכו תבאה מוחשת ספרים. בנברג כהן וגביא ביום הכהורים. ועל זמו בשפטו פרחים באפירים. ונדי באפירים. כהני צפורים:

גלה מהארצה כליה מקשטה. בעונ מעשרות ושמיטה. ובארבעת שפטים השפעה. ומאודיה הפשטה. משמרת מפשטה:

דרכי היכל צממו בנצח בתלו. וממעיל בנקבע פתילו. הורד והתק והשל מטלו. גע משטילו. כהן עיטה לו: פיו אוניבים מלעיבים בלוממי להם. בבטלו הלא פרס לרעב לסתם. והרעבו והצמאו ממים ומלקם. בבטלו שטי פלקם. מבית לסתם:

יצא בדור אום בכסף בחתה. ותמורו אף על ראש חפת. וגרות נקבעו ומונבה בחתה. בפשו בליך יופת: בכלדה יודפת:

זכרה זמן אשר בעשה ונשemu השיבו. ועתה ענות אמן לא ابو. לענה חרות שבעו וכו. והקazo והלעבו. כהני עילבו:

חטא טאה ואמרה לאليل "זה אל". והלעיגה ותעתעה בחוזי אל. עברו בו הקבאה במרגיז אל. יצא ממעון אל. כפר עדיאל:

טמאמה החניפה תבל. וגעלה רב החול. עבען אבק בגלי כאביל. אין מתפרקיל. בלבני ארבל: ידו פרש צר בבית זבול. כי כליה תיבתי כדור חמפל. כסאו השית לחבול ונבול. יצא בכבול כבול. כהן כבול:

כל עופה קובטו קינה. כי הטעטו לאיל קבאה. בגין גובל אונם קבאה. וננדדה מקבאה. משמרת אלקנה:

לא לטרום עין אפת. וכסף על פרש חפת. ובחזוק מוסר הרפת. וגבאס ונלפת. כהן אפת:

תשעה באב

מפרום הָשְׁמִיע בְּלָאִיטִי טַעֲוָן. וַהֲכָבִי בָּעַרְוָן וַבְּשַׁגְעָוָן. וַפְקָד עַלְיָעָן נָובָוְגָעָוָן. וַבְּעָה מִמְעָוָן. מִשְׁמָרָת בֵּית[1]
בְּהָנָן מַעֲוָן:

בשקבד על עאון ובקבאב. כהוֹשְׁבָתִי אֶפְגָה מְבָלִי אָב. וְדוֹמָמָתִי מְלִצְפָּצִיף בְּמִבְים וְעַגְבָ. וְגַשְׁאָה עַלְיָי קִיהָ מִשְׁמָרָת
יָנְשָׁבָבָב:

סְלָה אַבְיכִי מוֹקִי הָזָבִיה. וְלֹא בָזֶכֶר לַיְ אַעֲקָדָת מוֹקִיה. זָמָרָב מְרַד זָמָרִיה. הָצָגָה עַרְוָם וְעַרְבִיהָ מִשְׁמָרָת מִעֲרָיה:
עַל גְבִי פְרָשָׂוּ חֹרְשָׂים וְקָאַרְיכּוּ מַעֲנִית. וְפָרִיקּוּ עַלְיָי סָרְבָּבָתִינִית. וְהַרְבִּיתִי צָזְמָות וְמַעֲנִית. וְמַצְוָתִי פְּקָבִיתִי צָאָה
יְנִינִית:

פְרָשָׂה וְאַיְזָד שְׁזָלָט. כִי לֹא הָאָמִינה בְּהָשְׁכָם וְשָׁלוּם. וְהָשְׁבָתָה בְּרִית מְלָח. וְאַיְן שְׁמָן מִמְלָח בְּרָאָשׁ מִמְלָחָה:
צָדִיק הָוָא בְּיַי כִי פִיאִוּ מִרְבָת. וְעַרְוָוָעָד הָעִיסָוד בְּהָעֵנָת. זָתָמָר עַזִּי וְזָמָנָת קִיבָים עַלְיָי גִּמְבָת. וְבְקָצִי אַרְץ
בְּקָרָת מִשְׁמָרָת גִּצָּרָת:

שְׁבָרָאַתִי לְאָצְרִי וּקוֹלִי לֹא עֲרָבָ. וּקוֹנְגָנִתִי בְּיַעַר בְּעָרָבָ. וְכָבָה בְּנָר הַדוֹלָק בְּמַעֲרָבָ. וּרְיִם לֹא עֲרָב מַאֲכָלָה עֲרָבָ:
רָאה בְּיַסְעָרָתִי בְּאָבִיה. בְּמַתְאָבִיה תְּאָבִיה. וּקוֹפְלִי פְּצָאן לְטָבָח מְפֻנִיה. וַבְּעָה מַפְנִיה מַגְדָל פְּנִיה:
שְׁמָעוּ בְּיַזְעָאָתִי בְּשָׁבִיה. וּבְשְׁרָפָה דָת מִרְוָם שָׁבִיה. וְהַוְשָׁתִי לְשָׁפָה וּעֲרָבָוְבִיה. זְמָהָקָטָר סְבִיבָה גַדָה בֵּית
חוֹבִיה:

שְׁמָעוּ בְּיַזְהָמָתִי בְּצַחַנָה. וּסְתָמָם מַבֵּי תְּחַבָּה. וְלֹא בָטָן לַיְיָ כִּסְמִים וְסַבִּיבָה. זְמִקְבִּית תְּנָה בָּעָה כְּפָר יְוָנָה:
פָּבָא בְּעַת שְׁמוֹבִי הַדְמָיִן. וָשָׁתוּ שָׁעַרִי שְׁזָמְמִין. וְהַשִּׁיבָ אַחֲרִיםִין. וְבָעָוָן אַלְמָיִן בָּעָה גַּבְתָוָן צָלְמִין:
פָּבָא תְּמָרִים וּמַשְׁכִי תְּזָרִים. וְכַדָּשָׁא עַצְמָתִינוּ פְּרָרִים. וּרְיִם בְּיַחְוֹתָנוּ בְּקָדָם פְּרָרִים. זְמִשְׁלַקְבָּרָתָרִים שְׁזָוִילִי
סִמְתָ אָרִים:

יא

תִּיקְוָגָן יַרְמָתָהוּ עַל יְאַנְשִׁיָּהוּ:
אַיְכָה אַלְיָ קַוְבָּטוּ מַאֲלִיוּ. בְּנָן שְׁמוֹבָה שְׁבָה הַחָל לְדַרְשָׁ מַאֲלָפוּ. בְּנַי סָם בְּעַבְרָם סָפוּ עַלְיוּ. וְלֹא הַזְכָר לוּ שְׁפָנוּ
מַפְעָלִיוּ:

גַם בְּכָל מְלִיכִי יַשְׁכָאֵל אַשְׁר קָמוּ לַגָּדר. לֹא קָם כְּמוֹהוּ מִימּוֹת אַבִּיגָדוֹר. צָבָק בּוּ חֹטָא לִיְצָנִי פָדוֹר. אַשְׁר קָמוּ
אַפְרֵר פְּדָלָת לְסָדוֹר:

פָּאוֹכְלִים זְרָעָ שִׁיחָוֹר. כַּתְמָוּ הַטּוֹב פְּסִמוּ מִשְׁחָוֹר. וַיָּגַדֵּל עָוָן וְהַשִּׁיבְׁכִּיםִין אַחֲרָוּ. וְעַד לֹא שְׁלַחְכִּידּוּ מִן הַחוֹרָה:

תשעה באב

זפו אמכוויו כנום דת לפקים. בצע אמךתו באהר אושר לא יאיקים. פשר פארו כנאנצו רוחקים. בצע מואסי דת וחקים:

טוביים רעים נקראו בשלחו מלאר. מה לי גלן פיום למלאר. ידי עם הארץ דמים במלאר. תעבש בבאעי את פלאן:

כליה המוני לכת ארכם בגבים. למון לא מעבר قريب כל נשוא באפבים. ולא שמע לחוצה לשוב אחונים. כי גצהה נגצהה לסתוך מצבים במאדים:

מחטאת סתינת מוזות. חזון עתנותי החולו לבזות. געו עגמים לחומו להבדות. ולא הסב פבי וספדו על זאת: סורו העידו עד לא שאיה. יימאו סור ומט יסוד בשיה. פבי קרב בקרב ולא עלתה לו רטיה. עירו המורים למלר ואישיה:

עוזבו עזם עיבוי בגויו נומצים. חץ אפר חץ מורים ולומצים. צדווה ושמורה במעטה לחצים. ויזרקו בו שלוש מאות חצים:

קלים הטו ארכוי איזון מוצא פיהו. ועד מצוי גוף מעשי הפיהו. רום שפטוי הפשאה מפיהו. צדיק הוא כי כי מריתוי פיהו:

שישי נוף כי קבא זעם. לשלים שאונם בעון באעם. גם כהם הטוב עם זו בפשים. ויקונן עליי כל אייה יעם: גם במקה אקד כוס מגדו לשחות. במועד שבת השמטה כנע פקהל לאחות. פלה בעשרים ושטים מקרים שחות. כי ספדו לו אייה בעשרים ושטים אותןאות: אותות קינות לבטה מחול. עת כי שכחתי מחוללי. זמותי כי לעד יאהיל. רשותי וסעתי וגטש אהלי:

יב

אהלי אשר פאבת עד לא בראשית עם כסא כבוד לארכו. למה לנכח שניד ביד שודדים. ונהיית כרואה בעתיה וכרעשת וכגנת. ועמה מה לי פה:

אהלי אשר קוממת לאייבי ארץ בחרצת מי אפוא. למה לנכח אמת ביד אחרים. ונהיית באפור בזיד על גג מר צורם. מה לידידי פה:

אהלי אשר פצת למענו לציר. ואמה עמד עמוד פה. למה לנכח ערער ביד ערלים. ונהיית בשוגא ואזר. ואיה אהוי מושב פה:

אהלי אשר בחית בעני הוז. זו זאת אשר ישבנו פה ואשר איבנו פה. למה לנכח מאס ביד מורדים. ונהיית כגבור לא יוכל להוציא. מה לך פהomi לך פה:

אהלי אשר כוננת מול מeon לשבת לחופף לחוף. למה לנכח יעה ביד יהירים. ונהיית בטס בקהל ואין עוד גביא. ונמת אין פה:

תשעה באב

אֲחָלִי אֲשֶׁר סְבִית מֵאַז בְּמַאיוּ מִפְהָ וּמִפְהָה. לְפָה לְגַצֵּחַ זִבְחָ בֵּיד זָרִים. וּגְהִיָּת קְוֹתְמִיק יֵצֵא חֻזָּה. וְלֹא עֲבָר פָּה:
אֲחָלִי אֲשֶׁר הַכְּנֵת לְפֵשְׁלִיר בּוּ לְפַגְּיכַ גּוֹלְלָ פָּה. לְפָה לְגַצֵּחַ דְּקָה בֵּיד זָמִים. וּגְהִיָּת בָּגָר בְּאָרֶץ. וְגַמְתָּ כִּי לֹא
בָּסּוּבּ עַד בָּוָאָ פָּה:

אֲחָלִי אֲשֶׁר בְּעָזָן בְּצָעִי חְשָׁכּוּ כּוֹכְבָיו בְּשָׁפָן. לְפָה לְגַצֵּחַ אָפְלָ בֵּיד אַמּוֹת. וּגְהִיָּת בָּאוּרָם בְּמַלְאָן. וְעוֹד מַי לְבָבָ פָּה:
אַחֲרַ זְקָדָם מִפְהָ וּמִפְהָה. לְכָל דָּזְרָ זְדָרָ נְזָעָ קְאָפּוּ וְחוֹפּוּ. עַל מָה מַכְלָ אֹום שֶׁת עַלְיָ בַּפּוּ. זֹאת בְּעַלְילִי כִּי פַּיְד
שְׂקוּקּ בְּכָפּוּ. רַפּוֹאַתִּי בְּטוֹקָה כִּי רָגָע בְּאָפּוּ. וְעַד עַפְתָּ אַיְכָה יַעֲיבּ בְּאָפּוּ:

יא

אי כה אומר כוֹרַת לָאָב בְּפִצְחָ. בְּבִרְיִת בֵּין הַגְּטָרִים כִּה יִהְיֶה לְגַצֵּחַ. וּהָן עַפְתָּ בְּלָעָוּ אַצְמָי בְּרַצְחָ. לְפָה אַלְהִים
זְנַחְתָּ לְגַצֵּחָ:

אי כה גְּשָׁ בְּשָׁה לְעוֹלָה לְבָצָוֹמָבּ. בְּלָכָה עַד כִּה פְּתוּ בְּעַדְוָתִיבּ. וּהָן עַפְתָּ ذְקָרוּ בְּפַלְחָ בְּעַיְמָבּ. יַעֲשָׂן אָפְבּ בְּצָאן
מְרַעַיְמָבּ:

אי כה הַבְּטַחַת עַקְדִּים בְּקָדִים בְּמִשְׂאֹות. אִם כִּה יַעֲמֵד כִּה יַעֲמֵשׂ אֹתָהּ. וּהָן עַפְתָּ וּפְחַת עִיר מְלָאָה תְּשִׁוָּאות.
בְּרִימָה פְּעַמִּים לְמִשְׁאֹות:

אי כה זָם וּפְנַגְּ מְצָרֵי בְּגַן בְּעוֹלָ בְּקָדְשָׁ. וַיְפִן כִּה צָלָה חַטָּם בְּעַנְתָּ קָדְשָׁ. וּהָן עַפְתָּ סְלִיקָם אָכֵל חָדְשָׁ. כֹּל הַנְּעָ
אָזְבָּ בְּקָדְשָׁ:

אי כה טֹוב בְּנַחַלָּח גָּאל עָכְדִּיבּ. כִּה תֹאמֵר לְשִׁלְמָם עַם לְעָכְדָבּ. וּהָן עַפְתָּ יַשְׁבָּו בְּזָגְדִּים בְּבִית וְעוֹדָבּ. שָׁאַגָּו
זְאָרְקִיךְ בְּקָרְבָּ מְזָדִיבּ:

אי כה בְּרִיתּוֹת פְּדַשּׁוֹת בְּרִיתּוֹת. בְּכָה אָמֵר בְּחַצְׂצָות לְיַלָּה בְּמִזְפְּטִי אָזְהָוֹת. וּהָן עַפְתָּ לְפָקָדָ בְּבַנָּלִים לְאָזְהָוֹת.
שְׁמוֹ אָזְהָוֹם אָזְהָוֹת:

אי כה מְשֻׁמָּעַ וּמְשָׁה עַלְהָ. כִּה תֹאמֵר לְבָוֹת בֵּית מְעָלָה. וּהָן עַפְתָּ נַאֲצָה בְּבִי עַלְהָ. זְדָעַ בְּמַבְיאָ לְמְעָלָה:

אי כה שִׁים שְׁשִׁים אֹתוֹת פְּקָדָמוֹת. כִּה תְּבִרְכוּ לְשָׁשִׁים גְּבוֹרִים דְּמוֹת. וּהָן עַפְתָּ עַתְקָו רְדוֹמוֹת. בְּסָבָר עַז
קְרַדְמוֹתָבּ:

אי כה פָּצָץ לְקָבָעָם יָבָרֶךָ עַם קְדוֹשָׁבָ. בְּנָשׁוּבָ וּכִה תְּבִרְרֵה הוּמָר לְקְדוֹשָׁבָ. וּהָן עַפְתָּ אָרוּ עַל עִיר קְדוֹשָׁבָ. שָׁלוּחוּ
בְּאָשָׁ מְקָדְשָׁבָ:

אי כה קִיטָת לְיַם שְׁלָמִיךְ. כִּה מְעִשָּׂה לְקָם לְטַבָּרָם לְבִיטָעָוָלָמָבּ. וּהָן עַפְתָּ בָּעָשָׂו וְהָרְעִיעָשָׂו שְׁמִיךְ. לְאָרֶץ
חַלְלוּ מְשִׁמְךָן שְׁמִיכָ:

אי כה שְׁבָעַת שׁוֹפָרוֹת עָרָץ. כִּה תְּعַשָּׂה שְׁשָׁתִים לְפִילִ חֻזָּה לְאָרֶץ. וּהָן עַפְתָּ שְׁעָרִים טָבָעוּ בְּאָרֶץ. שְׁרָפוּ
כָּל מְזָדִיבּ אֵל בְּאָרֶץ:

תשעה באב

או כה תעשיות אסמי אוצר. בכה אמר אשר לוחדים נצאר. והן עטה תפחו פכמי בפצר. עד ממי אלהים יפרק
אך:

יד

אייכה את אשר כבר עשו. טבע מבי לאגבות בשיו. אשר עד לא שפיקים במתחו. בשלוי במז ואך קימה
תיה:

בלע באות ערבית וספרית. גאה מגיד מראשית אפרית. בפי וחרב זכבי באפרית. ומחובי קלקלתו החרית:
 החרית אישון וחישר מידע. וקדמנים פוזרו מגדע. איז לאישי דורות בטוטנו נזע. עד לא עשו קרנופטי גדע:
 גדע גבה קומת יציר איז. זה ספר לפניו הבצ'ר. גלמי לאו עיביך פפץ. כמהvir לפניו כל נצאר:
 נצאר גוף מבית נצאר. וקראהו כי היפצע נצאר. זה לבו בט בית בני ביד איז. ויקונו עליו אייכא באיה
בעת איז:

צור הראה לו מה שבייה. בטח קיר בטוי וגידר הרצינה. לדורות למד בהות נהי ונגה. על שבר אשר היה:
 היה פנורם ממצח. בין בתרים אורו צרכה. וקראהו ארבע מלכיות ברכם ואברה. כי טבע שער במצח:
 פיחמס עינצל זרה. פירא השלכת נצהה. ואימה נפלת עליו נבזהה. ואדק מעת הדין באז באיה:
 ראה ערם ועכיה ונגה. ולעקו סוד זה פענה. עששה מעус עיבנו ולא בט. מראות גזע טוב גגה:
 גגה זכר פם במצח. כי לא האמין בנאמ זה. אין עינו במקום פזה. ושר שמו זיקונן אין זה:
 פשב פשש בעולים וירדים. פיבן כי בו יהו רודים. פביביו על מה בדיבו פרדים. ומקם טבע זבול מורדים:
 מורדים זבול ומאנינו נבע. ומסמרות נעלימו בקרקענות קבע. די שערנו מבוי מה נתבע. והנום טהורם
באץ כי טבעו:

טבעו טורדים לידע זמן. כי לגלות קץ אב זמן. טוב משגלה לו קץ מזמן. פשע והבליג וקץ גמן:
 ישבו ושתלו לאב לידע. קץ הפלאות מתי יתנדע. יקו ליום ישועה ולא נזע. עד כי בעתו יומש ויתנדע:
 יתנדע בז לעם בג בספהלו. ונכסה מכם ולא יוכלו. רעים מקבאתה ביהם גאנלו. ויגונ פימו קלו:
 קלו כסיל ציר נשלח. ונעם שלח בא ביד תנשלח. כי מה בצע לי להשלוח. ואפעו גלעד ישלח:
 לא מכם לגבו עוללי סוף. אי זה יום פקסוף. לבעם הכנן לשורר מיטוף. ער מלך בזרוע פשוף:
 פשוף זרעו ביד נמה. נגלה ביום רוםמה. בנים נשרו חפה זרומה. קאנה נפשם בגין אדום לודעת על מה:

תשעה באב

מה פְּצַאת עֹלֶמֶת בֵּינוֹן. כִּי בָּגֹוד בְּגֹדֶם בֵּינוֹן. מִמְּקֹבֵר הַמְּרֹקֶת בֵּינוֹן. וְעַד עַפְתָּה לֹא הָאמְנָת בֵּינוֹן:
בְּבִיאֵר בְּטֻעַי אֶבְיאֵדָר. בְּשִׁתְבָּרוֹ פְּרֹצָות לְגֹדוֹר. בְּגַלְיָתִי בְּיוֹם גָּקָם לְסֹדוֹר. וְלֹא קְדָשָׂוּ פְּרִיצָי פְּדוֹר:
פְּדוֹר זִמוֹ דָּעַת סֹוד וְדָפְקוֹן. הַשְּׁבָעָתִי אַתְּכֶם נְשָׁמָעוּ וְפָקָהוּ. יָעַן בְּשִׁמְעָם זֹאת בְּתַמְקָמָהוּ. וְעַל בְּפִים סְפָקוֹן:
סְפָקוֹן שָׁשָׁו בָּאוּ פְּאַכְזָן. בְּנָפְלוֹ בְּדִים מְלָכִי אֲכָז. סְבָרוֹ כִּי יְשָׁעָם יְרָצָן. וְעַל בְּדִים יְתַפְּגָן מְשֻׁזָּשָׁ בְּלַבְאָכָז:
פְּאָזָן פְּיִקְמָן חֲג לְלִי בְּשִׁילָה. דָמוֹ כִּי לְעַד יְגִיה נְשָׁם מְוֹשָׁלָנוּ. פָּעָלוֹ שְׁקָר וְהַשִּׁילָנוּ. עד כִּי בָא שִׁילָה:
שִׁילָה רָצָה כְּמֹלֵה מַעֲפָה. וּגְמָס פְּאַשָּׁר בּוֹ בְּעָשָׁה. רָאוּ מָה עֲבָרָה עַוְשָׁה. לְכָל אַשְּׁר חְפִץ עָשָׁה:
עָשָׁה עַמִּי אֶת בָּצְבָיָן. וְלָעָתוֹ קְשׁ עַלְיָ קָשְׁיוֹן. עַלְפָתִי בְּחֹרֶב בָּצְיוֹן. עד אַשְּׁר יוֹפִיעַ אֱלֹהִים מַצְיוֹן:
אַיּוֹן צַעַק אֵיר בָּטָנוּ. לְשָׁוָם עַלְיָ גַּוְיִי אַיְתָנוּ. אָפָל וְקָרָע עַל הַמְּפָתָן. וּבָסְמָתוֹ חַתִּיתוֹ בָּטָנוּ:
בָּטָנוּ בְּעָתוֹתָנוּ עַת הַוְּבִילְבִּי רַזְקָמִי. פְּרָתִי לְעַד בָּה לְקוֹמָמִי. בְּשָׁתִי וְגַם בְּכָלָמָתִי בְּלַי בְּקָיִמִי. וּבָטָרְנוּ אָף גַּם לֵי
קוֹמִי:
קוֹמִי קְשָׁבָתִי בְּהַזְבָּחָה. קוֹמִי וְלַכְיִי כִּי לֹא זוֹאת הַמִּפְוָהָה. קְאָתִי בְּתִי מָאָבָחָה. וְהַגְּשָׁתִי וְלֹא עֲרַבָּה מִבָּחָה:
רָאה רֹוע בְּפָנֵשי זְנוֹפָה. מְשָׁלָזָם זְמַשְׁלָזָה זְמַקְבָּחָה. רַטּוֹשָׁה בְּפָרִי בְּשָׁפָ אֶנוֹפָה. גַּם נְשָׁם לֹא בָּסָה:
בָּסָה יָדוֹ בָּם וְבָה בָּכוֹן. אֲבוֹנָשִׁים עַל רָאָשָׁם בְּכַרְבָּוּ. יָגָעוֹ עַל בָּהֳרוֹת בְּבָל בְּנַתְעַבְּבָוּ. וְכֻעָולָלוּ עֹזְלָלוּ חֹזָה שְׁבָבָוּ:
שְׁבָבָוּ שְׁזָבִים גַּעַם מְזָקִירִים. מְתֻעוֹלָלִים בָּמוֹ בְּקָרִירִים. שָׁהָם זָבוֹ מְזָקָרִירִים. זָמִי פְּרָתִ קְרָבִימָוּ דּוֹקָרִירִים:
תְּקַכְא תְּקַכְּפָא טְבַח וּמְסַךְ לְמַבְקִירִים. קִיר עֲרָה מַקְרָקְרִירִים. וְכָל אָם וְלִשְׁוֹן בָּם סְזָקִירִים. וְעַלְיִקְמָם מַקְוָנִיכִים בְּנִי
אַיּוֹן פְּיִקְרִירִים:
פְּיִקְרִירִים קוֹל בְּכָמָה הַשְּׁמַיָּוּ לְבָכָה. קְלָפָה זָה וְעַל מָה זָה הַקְּכָטוּ כָּה. יְפָד זָה אָזָמָר בָּכָה זָה אָזָמָר בָּכָה. נָגְפוֹ
לְקַמִּיר לִשְׁוֹן אִיכָּה בְּלִשְׁוֹן אִי כָּה:

ט

אִיכָּה אַשְׁפָּטוֹן פָּתוֹם בְּקָבְרִי וּלְרָזְדִּי בָּאָף הַוְּסִיף אָבָר אָבִי פְּגָבָר: אִיכָּה אָשָׁא עָזָן בְּגָוֹן וְחוֹסָם פִּי מְפָלָל לְבָג אָזָטָן
בָּגָה: אִיכָּה אָז זְעָמוֹ לְשָׁפּוֹן בְּכִיל בְּלָאִיטִי וְגַם שְׁפָר אָרָב בִּי יְשָׁב בְּפָרָר: זְכָור אָפִיכְתִּי בְּשָׁרָב וְגַם כִּי יְגַטְוָ אַלְלִי
עַרְבָּב וְהַבָּאָתִי עַלְיִכְמָטָרָב:
בְּכוֹ תְּבָכָה בָּעֵת כָּל פָּסְרִי וּכְעַדְבִּי אַרְחֵי יְסְרִי בְּלָה בְּשָׁרִי וּעוֹרִי: בְּלָל בֵּית לְרוֹם מְזַקָּף וּכְבָרְזִל סְבָכִי בְּקָף בָּנָה
עַלְיִטְקָפָה: בְּנִי בְּטֻבִּי לְאָכְלִל הַקְּשִׁיבָנִי מַבִּי צָר אַחֲרֵי הַשִּׁיבָבִי בְּמַמְפָשִׁיכִים הַוְּשִׁיבָנִים: וּבְקָלְתָנוֹ בְּגַטְשָׁו בַּיד לְזָקָם
בָּם לֹא אָחָס וְלֹא אָרְחָם בְּשָׁבָרִי לְקָם מְטָה לְקָם:

תשעה באב

בשקד נטול על פורכינו ליתעב شي עורךנו בנסיבות דרכינו: נביין באציו לكرז עפupyים ואקזרו עלינו ארך אפיקים נשא לבבטו אל כפים: געו ונחו ראש במקומינו רשותים מפוקלים במחומרינו בחפו פשענו ומרינו: זקנים ובינם לרבות שגויים אכלום והשתitos משל בגאים כנמת ואבדתם בגאים:

סלה שמיל כתובה באך לאפר עיר פיאשאך סכתה באך: ספקו שוטני בך ואשתונן ואזעך סמס ואתאותן סכתם עצמן: טוינו טמא שחו מסיהםו בהבטן כברזל שמיינו סחוי ומואס תשיםנו: שבת משוש שמחת משוררים אורוזפי קלו מבשרים לאבד בנשאים:

על אלה עשנקו בחרופיים והגדילו שאון גהופיים פצו עלינו פיקם: פצו פערו מה מבער שחת ואטרו עלי בתוכחת פחד צפתה: פבי פאר חפת מעוני הקAMIL והקיים מעוני פלאי מים תניד עיבוי: גפה עטרת עד משענין איזר בשבעה דרכים ענמ' והתודה את ענמ' :

פרשה פצתה או כי סגירה תמור עד במתניתה שקי חברה עיבי גבריה: אלה עברתו ייסרה ואחרף את מדון מגירה עד יישוף וירא: עודינו אף בבוד וועלה ועשר מסעות בעלה עיבי עוללה: על זה פסק נוי בעם ושב לא עזbum בבר קזעום אף אבוי אלך עפם:

צדיק צר עדי לסתור וכעקלתי ושר ואכפור צוד צדובי בצפר: עתק צורי וסכך מעבור ובטללי ערך לשבר צמתו בבור: צדו צדי וסע דורשי וכעלוותם עלי כים לגרשי צפו מים על ראשיו: על פר אין צבאו לפכריתי וצור שיח אחמול על שאրיתן זכרתי את בריתין:

קרואי קשוב חרפט מוני על פלחי מוכים בני קראתי שמבר יהוה: קומי קראוי כי לא יכלם על יתר למוקני אי ישלם קולי נשמעת אל מעלים: קלימים קדוחוי ועלמות מראב השות בגאים מואר קרבת ביום אCKERא: אלה קז אל תכאב עד מתי בחקש אעדז ובאץ תעוזב:

ראה רגד מכת אפוני ואומר בהבטשי בבשי בכת אדי ריבי בפסי: ראה רב בעתווי הטעמה כל עכתי באיתה יהוה צעתמי: רום בסתה בי מאימטם לבלי פאלן סמיטם באיתה כל בקמתם: למה רחוק לעמוד בלבכם עדות נקמת בקומה אוושיב פרחות ואף גם זאת:

שמעו שנוקשתי בדHIGHTEM ויכילק אלה עיפתם שמעת חרפתם: שכבו שוחחים בני מגנים ושוביים גאה מאי גאנם שפטין קמי וקיגונם: שיישי שוסיתוי כי ביד מטה משפלת עד שאול מטה שבתם וקימטם הביטה: והשיבו נשלם שלום شبבים ותאמר אפדם מושאוגים זכרתי לךם ברית ראשונים:

تبא משור מעני צמלם שגבו חיל ואוניר אמל פшиб لكم גמול: תקבא תללה יום חמוץ בלב וממחפשין עלות לפועל מלב מתן لكم מגנת לב: פם תכלית פקם לקדמי ופלוי בל' להעמידם תרדף באך ומשמידם: כי תמיד דזקרים ושותקים ומתרבתם אטו לא רוחקים קשבטו והורטו אלה בסקינים:

ט

זכר אשר שעלה (כ"א עז) צר בפניהם (כ"א בפניהם). שלף מרבו ובא לפני פניהם. נחלתו בעת בטמא לחם הפניהם. וגדר פרכת בעלת שתי פניהם: יתומים געל במאן מאנם. עימד קו כמראה אדיםם. מימינו צלח והשפיר חזיו מדים. ציא מן הבית ורבו מלאה דם: על קגוטו הוות גבר. ונטה אל אל ידו למולו לגבר. מצבים וכל לאם אשר בם עבר (כ"א אם גבר). ואבי

תשעה באב

(ב"א אבוי) בתרן אוינו ארוז אלוי בזואר: אבומינו זרה בהקבית בחוקו אקלה אש. זהה צעה זונה (ב"א זונה צועה) הכניס ולא נכה באש. עבדים חתו בתוכו לבעת אש. ועל מה בבית אש מפרום שלח אש: בנעפישנו טבענו בהזיא כלוי שרת. ושםם באבי שיט בם להשתת (ב"א לחשת). עורפו גמק בהשכים משרת. ולא מצא תשעים ושלשה כלוי שרת: בשים בשרו כי בא עירץ. בקרקע הפית בעליו החריז. שרין לפתו כבואה (ב"א כבואה) פרייז. בית קדש פקדשים צפנתו השירץ: בחורים מבחוץ לאו מתקיים. ותרו כי יצחק בשים רבו מאקיים. זקנים בעיטה בהרשו מתקיים (ב"א מתקיים). אשות רצוננו והוא אסור בזקים: שבת סוטן יבא אדקון. ויפגב חומה יצאות פמון. נפליה עבירה על ניבי פצל לח ולווע ערמן. עד כי גיטש מדוק ארמוני: על פתח הפר הפית החל לבא. ביד ארבעה ראשינו טפסרי לפסריבו. על צד מערכבי לזכר השיריד בו. ואג אחר במלטו ולא בבריבון:

אם תבשלה גשים פרים עוללי טפוחים. אללי לי:
 אם תבשלה גשים רעפביות ילדיון (ב"א ילדים) ממדדים טפחים טפחים. אללי לי:
 אם תגוזה (ב"א גזוזה) פאת ראנם ותקשורה לסתושים פורחים. אללי לי:
 אם תדקק לשון יונק לפרק עצמאו אחים. אללי לי:
 אם תרמגה (ב"א תרומגה) זו לעמת זו בואי ונבשל את בניינו צורחים. אללי לי:
 אם תעדרה זו לזו תבי בגר והוא סבוי מגביה במלחים. אללי לי:
 אם תזמין (ב"א מזמין) בשר אבות לבנים במערות ונשחים. אללי לי:
 אם תטיבנה הבנות (ב"א בנות) אל חיק אמרות נתפחים. אללי לי:
 אם תפטענה רוחות עוללים ברכבות קביה תפוחים. אללי לי:
 אם עירנה בשפל רעם ואסוק שעדים ואם על בנים נשחים. אללי לי:
 אם תכשלה שמונה מאות מוגבים בערב אלהים. אללי לי:
 אם תלופטה רוקם גמיינ מלוחים ונודות בפוחים. אללי לי:
 אם תפטענה מאלף מאה וממאה עשרה עד אפס למפחים. אללי לי:
 אם פנוקבה למסר היכל שמונים אלף כקניהם פרחים. אללי לי:
 אם תשרבנה שם כל אותם (ב"א אותן) הנטשותEkognim כסוחים. אללי לי:
 אם תערפה על זם גקי שמונים אלף כקניהם משוחים. אללי לי:
 אם תפחה נפשות מדקרים מרים תנובות שיחים. אללי לי:
 אם תצברגה על אבן אמת תשעה קבן מותי ילדים מנהים. אללי לי:
 אם תקעגה נשלש מאות יונקים על שוכה אמת מרותחים. אללי לי:
 אם תשבנה רכונות ערגות בבולות על יד רב טבחים. אללי לי:
 אם תשכבנה בין שפמים בנות מלכים משבחים. אללי לי:

17

תשעה באב

אם מתעלפנה הבטולות, ובבחורים בצמאותם צחיחים. אללו לי:
ורום בקדש למלים מרעים. הוא על כל שכני הארץ. מה שהקנאים מודיעים. זאת אשר עשו לא מודיעים.
אם תאכלנה בשדים פרים משמעיים. ואם יקרג במקדש כי כהן ונכיה לא משמעיים:

י

אתה אמרת היטיב איתך עמר. ונפלינו אבי ועמר. ולא שפקת עליהם עצמן:
אתה גצלת ורוממת בנים להונך. באשר ישא האמן את היונק. ולא מה דוגמים גצו (כ"א צחום) לונך. ואראה
(בדי) (כ"א אינו לרומיו לטעך):
אתה היבכת דבש מפלע. ותוציא נזלים מפלע. ולא מה שופטיהם בשפטו בידך סלע. וועליליהם גפצו אל
הסלע:
אתה בנחתת תמאס כל גוי. ולא קחת לך (כ"א לקחת) גוי מקרב גוי. ולא מה שיש על הארץ גוי. ואמרו לפה
ונכחדם מגוי:
אתה טאטאת ששים ושמונים. לך בא גוי שמר אמנים. ולא מה ידו מואבים ועמנויים. לעם זה בכוכבים נחים
(כ"א בכוכבים מונים):
אתה פוגת (כ"א פונגת) לשבת הוות. פר זה קבמה ימיבג ידך. ולא מה לאחור השבת ימין הוות. ותונבל כפה
כבודך:

אתה מרים לעולים כי וראשו. כונחת מרים מראשון. ולא מה באץ בשע בפה ולקשן. עד כי בגע צר באישון:
אתה ששת לטוב עליון. בשית תביומו ותטעמו. ולא מה ארץ חרב ואמר אי אלהימן. אשר ואכל חלב זבחיהם:
אתה פורחת בעדרים. ומסר בדלים ים. ולא מה צלلت עד בבכי ים. ויגדל שבריו פום:
אתה קדוש יושב תהלות קדושים. בקרב (כ"א בסוד) ישישים המקדושים. ולא מה רגשו גלים קדושים. והשימו
בית קדש מקדשים:
אתה שמעת (כ"א שמע אליהו) כי פיעו קרפה. ושבת באש בשרפה. ולא מה תבעל נקלת חפה. תצמים
תרופה ועלינו חופה:
אתה צדיק על כל הבא. לך כי פצדקה ונצדיק בחרבה. ולא מה נהינו ולאנו בדבה. כי כל זאת באתנו בחורה:

י

לך יהוה פצדקה באורות אשר הפלאת מזעיך עד עטה,
ולפço בשית הפענים בבחינה אשר נצנפו ואומנו תעבט:

לך יהוה פצדקה בגין מקרב גוי ל夸חת במשות,
ולפço בשית הפענים בדף אשר נמצא בפה כמעשיהם עשות:

לך יהוה פצדקה בקהלו אלהים לפדות לו לעם,
ולפço בשית הפענים בירמו על ים ביום סוף גוי באלקי בפשעם:

לך יהוה פצדקה בזcker ואתם עדין אבוי אלהים,
ולפço בשית הפענים בחרפה בסין קומ עשה לנו אלהים:

לך יהוה פצדקה בטעם שהטעתנו בצדחת בדבש,
ולפço בשית הפענים ביום הקרבנו לפניו סלת גשםן ידבש:

תשעה באב

לְבָרֵךְ יְהוָה פָּצַדְתָּה בְּכַלְפֹּול מִן־וְבָאָר וְעַמּוֹד עַתָּה,
וְלֹפֶוּ בָשְׂתַּת הַפְּנִים בְּלָקָם הַקְּלָקָל אֶבְוֹתִינוּ בְּאֶחָלִיקָם בְּרַגְגָנוּ:

לְבָרֵךְ יְהוָה פָּצַדְתָּה בְּמַדְבָּר לֹא סְפֻרְנוּ דָּבָר,
וְלֹפֶוּ בָשְׂתַּת הַפְּנִים בְּנְאָצֹתָה לְבָנָן וּמִצְרָתָה וְדַי זַקְבָּב בְּמַדְבָּר:

לְבָרֵךְ יְהוָה פָּצַדְתָּה בְּסִיחָן וּוֹגֵן וְכָל מֶלֶכִי בְּגָעָן,
וְלֹפֶוּ בָשְׂתַּת הַפְּנִים בְּעָכָן אֲשֶׁר מַעַל בְּחָרָם בְּלִי מַזָּא מַעַן:

לְבָרֵךְ יְהוָה פָּצַדְתָּה בְּפֶעֶל אֲשֶׁר פָּעָלָת בְּאַרְכָּבָה עַשֶּׂר מַוְשִׁיעִים,
וְלֹפֶוּ בָשְׂתַּת הַפְּנִים בְּאֶלְםָמִידָה כִּי בָו אַבְנָחוּ פַּוְשָׁעִים:

לְבָרֵךְ יְהוָה פָּצַדְתָּה בְּקִימָת שִׁילָה וּנוֹבָגְבָעָן זְבִית עַזְלָמִים,
וְלֹפֶוּ בָשְׂתַּת הַפְּנִים בְּרַשְׁעָנָשְׁנָמָא בְּטו שְׁפָרְבוּ זָבָם אֲפֹו בְּכָלָמִים:

לְבָרֵךְ יְהוָה פָּצַדְתָּה בְּשִׁבְיָן שָׁרְבָנָות שְׁחָרְבוּ בְּבָצְעָבוּ וְאַפְוּ קִימִים,
וְלֹפֶוּ בָשְׂתַּת הַפְּנִים בְּשָׂוְבָנוּ אַלְיָב בְּכָל לְבָשְׁתְּשָׁוב אַלְיָנוּ בְּרַחְמִים:

לְבָרֵךְ יְהוָה פָּצַדְתָּה בְּתִשְׁעָנָת נָשָׁבָה שָׁקִימָה שְׁבָאָה כְּבָוָשָׁה מַלְהַשְּׁמָעָה,
וְלֹפֶוּ בָשְׂתַּת הַפְּנִים בְּתִבְבָּעָ אָשְׁמָדוֹת וְנָשָׁעָה הַטָּהָרָא אַלְיָב וְשָׁמָעָ:

כ

পত্তা আলী আজব লাত্ফাল্যত মনাচ্ছত মি লি বেশ্মিম ওশমু শাঙ্গত তোরুর পাওমুরিম আরু শুরু উদ পিসোড শুরু
পশ্চিম:

পত্তা আলী আজব লার্জাস্ট পড়োৰত উল চাইক আমক ওশমু কোল শাওন মুৰি বেচামা শাফোকা লাশক:

পত্তা আলী আজব লাচির শালচ বেগ কোমো বেকামা আলী লাম্লকুমা ওশমু ফেল্জোত হোমুম বে আ শুত অটো বেবিতু

লাহলকুমা:

পত্তা আলী আজব লাউচু উচ্ছা ওশশু মুজুমা বেল বেকলু ওশমু শৈফত কুচু লাব ইছু আলী শুলু বেস্তেলু:

পত্তা আলী আজব লানাচু ওশলু বেআশ মকডুশ হেমোৱা ওশমু মুৰুবিগ মড়মীয়ি তুন্দা ওকুল জুনুহ:

পত্তা আলী আজব লাচুম লাচুম পামু ওশমু বেল চুৰুফুম আশু চুৰুফু ওহেল আইম্তু উলুহুম:

পত্তা আলী আজব লাইকু ওহাচুয়া পেকুৰোম বেৰচুৰোম ওশমু পেৰচুৰোম বেহালু উল মুজুব স্বীরিম:

পত্তা আলী আজব লাচুলু ওতুভু বেৰ কেড়শ পেকুৰোশ ওশমু জুৰুকুম লামুলু মিলুত কেড়শিম:

পত্তা আলী আজব লালুদিম মাইদিম মাচ লেকু বেগলকুমা আলো বেবিতু ওশমু হোৱত হোল্লিম মুপ্লালিম কী আই পাইশ
বেবিতু:

পত্তা আলী আজব লাদোৰত অবি ওপ্সি উড ওশমু গড়োৱি ওহোৱি মাশ্টকচুত উদ পেস্ক উড:

পত্তা আলী আজব লাবুঁহা ওম্লাউত মা তুচিলি ওইনো বেকুহা ওশমু বেকুত ম্পেণ্ডিম ওকুৰুইম ম্পেণ্ডিম বেগুহা:

পত্তা আলী আজব লাওমুরিম আব ওশচ ওগতশ ওলুদ শোমুম ওশমু অবেক্তপু ওকুনা কুচাটপু ওহার ফেজ উল মকড়শ

পশ্চিম:

כא

অৱ্যাপ ফলুনু আদিৰি পেতুৰা. বেলু তৰিসিন বেমুশু বেগম্মুকা. গুবুৰি কুম অম্বলু বেতুৰা. কুম্ম বেশ্ফুৰ বেন্শম্মা

תשעה באב

גבורה:

הבט קדושי הרגוי מלכות עשרה. ועל אלה אמי בזקיה ועיבי בגביה. זאת בזכרי א Zuk במרה. חמת ישבאל כל פקדש גזר ועתקה:

טהורי לב קדושים מטו בmittah חמותה. יהו גובל מי ראשון לחרב ברוכה. בgefول גובל על רבן שמעון פשט צוארו זבכה בנגזבה גזבה ?רבן שמעון פזר פשר להרגו בגעש נזקה:

מברע אברן שאל בבקשה לברכות על דין פגיעה בטל ראשנו ובתנו על ארבעומיו מנבה הפטהזה שם עיבו על עיבו ופיו על פיו באבנה גמורה עינה ואמר פה המתגבר בתורה פתאום נקבסה עלי מיטה משנה בקומה:

אה לפשיט את ראשנו במער השכירה כים בעורו אמרו לנפיש ריחי ונערכה רישע הפושט עת הגיע למקום תפלו מצות בלה צעק עצה ונזעעה עולם הארץ התפורה:

מאפריו הביאו את רבי עקיבא עוזר פרים וטומין זו בזו בסבירה וסרקו את בשרו במסرك ברזל להשתקה עצמה בשפטו באחד ובת קול אמירה אשכיב רבי עקיבא גוף טהור בכל מני טהרה:

בן בבא רבי יהונה אפריו הביאו בשבורן לב ואזקה ברגב בן שבעים שבה בידי אהורה יושב במעית ביה נקי ופסיד במלאתו למקה:

רבי טגיא בן תכדי אפריו מקהיל קהילות בזון שערכה יושב ודורך וספר תוכה עמו והקיפוו בתקבלי זמורה את פאור האצינו בהם זכרה במקהיל ספר תוכה ספגין של אמר הנינו על לבו שלא ימות מיתה:

פסיד רבי ישבב בספר קרגוהו עם עמו זכרה והשליכו בספר תוכה לכלבים ולא רקבר בקבוקה יצמה בבית קול עליו שלא הבית כלום מתנות משה לשמרה:

ואפריו רבי חזקיה ביום ערבו עזף הפורם נשבר בקבב פיו בקבודנה:

צדיק רבי אלעזר בן שמעון באפרנגה ברגב במקהיל יומן ערב שבת היה זמן חדש יקדש יקכח קרב שלפו עליו ולא הבחו בזמנים לגדירה יצמה בשפטו בברא אללים יוצר וצר אורה:

בנה זכה הוסיף בני עולה לעונות בגדינה בסקילה שרפה הרג ונתק מי יכול לשערה בותחת ממנה ואכלו ארכיות שה חזקה חזקה הטעפה ושוק התרומה טרפו אריה ומכתיבה:

ויטיב יהוה ולא יוסיף עוד ליקשה אמת ברכים כשולות חלק יעקב ומושיע בעת ארה:

לאדק ימלך מלך יאמר שלמו ימי אבלן לאורו בפע ובלר:

כב

הפרקישו מבני לאדרבה יעבר עלי מה סקס א Zuk נשד לך שוכן שמימה הצעיקתי רוחי ולא אוכל אדום פילדה אפעה אשאף ואשוממה מסף מר אעשה לאكون בגהימה דברי שאגותי יתכו בימה ספדי על עדתי

תשעה באב

אשר נגנה לשפה אריד בשיחי ואהימה וקול בהי אריימה:

איך שbeta משוש וערבה שטחה כל פנים פארור וכל ראש קרפה וכל זkan גרוועה ועל כל לב אנטה מאי בטעור גוי עד דורך שוקה סלה איברי הוגי עד מטקה בטולומי ובחרי בשת בעיסקה בראש כל חוצות נבלטם בסוכה עוזללי וטפי ביחסו בזאנ טביה אילילה על ذات דמעתי על לסת האספו אלוי דועי צאן בדפסה להרבות פביבים ולקרים אסופה היילו שמים עזקי אסופה אריד בשיחי ואהימה וקול בהי אריימה:

אראלים צאו וצעקו מרה ספוד תמרור האגדו בקבורה קול בחולה צנה כמבקיכה התאנכטו על עדת שה פזקה עליינו כי בגיןה גזנה בחרי אף עזעם ועבכה נתען בפרישות ובטהורה לקדש שם פגדל ופנעה איש את אחיו חזק עזקה לדבק ביראה טהורה בל' לעבוד זנה ולא פסו גבר זבקינה על פנים אפיקת תפארה אבל אזרו גבורה יתנה לפלאם ראש ולקרז שדרה ואלימן דבורה באמירה לא זקיף לגדליך לתורה בקריבכם בעולה ופקטרה ובזקה עמכם לאורה האסונה מען כל עולמה אריד בשיחי ואהימה וקול בהי אריימה:

אחד הספימו גדולים וקטנים לקבל באורה דין שעוכן מעונים ודקנים דשנים ורעננים הם כי מחלה נדונים ביאו לקראתם עז פנים ונבראו ממנבים ובתראבו פדרים עם פרשדים נסרים וכאבות אשר כי בסמנים בפהכו לאוצר ביעבים והפiso על אבות ועל בניםomi שאגמל עלה לו ראשות הוא בשחת בחלפות וסכים ובחרורים עלי תולע אמונים הם לפקו עפר במנבים ופקלאות לבושים שנים מעלות בזרעות פטנים מגמות בתקבב וכידונים זקרו זאת קפל עדת בובנים ואל מחשו מפרקאות קיבים ופסידן על סידים וקאגנים אשר אצלם בימים פזידונים לזכר זאת בפשי עגומה אריד בשיחי ואהימה וקול בהי אריימה:

תורה תורה תורה תורה שקר והתפלשי בפרים אבל ייחיד עשוי לך מסף תמרורים על תופשי משוטיר ופורשי מקומות מלחיר וחובליר במים אדים עורכי מערכן מישרי קדורים מפענחי אפוגיא ומגלי מסתורים מי עזאה בגבעותomi יסתעת בקרים מי יפרק ביותomi יתרכז שברים מי יפליא גירותomi יערוך בקרים מי ישד מעמיך ומטו אקריםomi ולחום מלחתך ישוב לשעים כל' מלחה אבלו ונפלו גבוריים אשריהם משכךיים ברקיע זוקרים במאות שלוםacho ישרים אויב אבוי וshed ושביר לנוראים למדיבת גפס וסבלים ואירים לקלין עיבים צלחות ולא קדרים ערב אונרים מי יתן אפרים ובקר מצפים מי יגלה אורם ממראה עיבינו אשר חמפה שרים מחוץ שבלה שכלה שכלה ואימה מפדרים עד מתי תפט רואה כל סתרים אפה אלבון תונטב אשר רבוף זרים קלאות פנעוו קרעוו לזרים כסירים שבוכים הגדי לו המקודם העל אלה תטאפק אדון כל יצורים תנקים לדם בتشغיר במים הגדירים משדי עבאים מאבקת סערום עם שבי פשע לעובים ומרורים קומה לעצמי אדייר באדים פאמיר למשאות קריימה אריד בשיחי ואהימה וקול בהי אריימה:

כג

ואת בוי מפטמי השמיימה ודמעתי על לחי אזרימה ובוים זה בהי ונגניה אריימה ואהימה מימים ימימה

אבל לב ובחום פDEL פDEL פDEL באב צרי נבדל בDEL על בן בית רבי ישמעאל כהן גDEL זקרים יCORD בלבבי אשמה ואהימה מימים ימימה:

עת בשבו ונפלנו לשבי אדים והם שכנים זה לעמת זה חונים עיספרו זה להז עניים זה אמר משכית ציונים شبית שפה לכושת נבים בלבנה בזוי וקלסטר פנים וכתאר בקצעה וימימה ואהימה מימים ימימה:

רעשו ספר לו בכללים ואבי בא משבי ירושלים شبיתי עבד ופה עיבים כשמASH במקפו עת צברים וספר עת

תשעה באב

דמנה השלימה ואהיהם מימים ימים:

בא ובזוגשים ונמקה בינוים בולדות כמו כוכבי שמים לשמע זאת תצלבה אזכרים לזכור זאת את מדי אפרימה ואהיהם מימים ימים:

כהסכו על זאת שניהם ימץ לערב זוגם בחר אף ואדונים מבוז לבעם לאף והם בוכים במר גוף נפץ לפיד עד בקר בכם לא הדמיה ואהיהם מימים ימים:

זה יספור בחיל לבב ימזה בין אברן איך שפט יהי נושא והוא גם היא טיל בתגנת שוקה בת יכבד איך לעבד תעשא או כי זאת גור אמר וועשה זאת יבכעש כסיל וכיהם ואהיהם מימים ימים:

אויר בקר זה את זה בהכינו הי אח והו אחות הגבירו ובתפקידו יסוד ונתמכו עד יצאה בשפטם בגביהם ואהיהם מימים ימים:

לוואת יקונן ירמיה בשאייה גזחה זאת אבי פמיד בזוכה ובלבוי יקד יקוד זכיה על בין יבת מסוד רב עצימה ואהיהם מימים ימים אריד בשיחי ואהיהם וקול בהי ארימה:

כד

על פרבו בית מקדש כי חנס וכי הוודש אספור בכל שבה ונשה מסוד פרוש על מקדש ועל המקש:

תסתר לאלים פרשנישים מרו צצעעת עולם מפני פרון כלטה אש בין שני בדי ארון:

שבי מקדשים אשר במעלה ובמטה זה על גבי זה באפלו בעלתה ונמת אפריש אטאפק ואביטה:

כאשי הבדים בגבוזו מבית הפרקת ארבע גסלים בזריר מפלכות ארבעים יסוד עד תהום מלוכות:

קדש מקדשים מבתי קדש בגבוז סחת והילת אגלי שוד ונמת אבה כפ אל כפ ושותת היד:

אפרית תפארתך בגנה ביד אר וכל כלי חמזה אווי בית אוואר ולב הכם וגבוה וגמו לא עאר:

פבי הכסא אד אפלו וגביה שמים לקדרות השפלזיכין ובעד להשתבר בגבוזו:

אשר נחלקות אד שוללו ולערכיהם כמו איה אدون אלו לאוצר שבער לקדשים בגבוזו:

שכפים עמדים געו מפעמד בגהרשו מוכנות מבית מפעמד זרים קראו לימי השם:

בחשתים מעשרה כירות בגמיסרו לביל והם שבורות ושבי הARRANT מז קדרות:

מעישה אופנים אשר במרקבה בהורדו לאץ זבר בركיע בבה חולש על גוים לפבי כרובים בא:

ליזות המוך מעת הורדו פטלים עוד לברכה לאיךו כלבים רעים על במת עב דהו:

תשעה באב

כל kali הכספי וכל kali הסקב קאצנו (טו) מבית הלהב ביצאת הסקר שפקחו עזרי רהב: יום אשר בקרא מהומה ומבהכה לסתת מלכים לאשה מצחה נבזקה דבר פמח ועפו אפריו איכה: טס עמו כי מוואבי והוציאו בכרכבים ובכלה פיו גם מסובבים הנה בכל הגנים בית יהודה פשובים: חיל שרפי מעלה חיל מגדרתו ואל אדר שמו לא אבה תהלו לגלים בחושת בת תפארתו: צפרין שחק בחתשו מכם ונעם מה לך פה אין ביום טעם מה תקלסו למלאך בשעת שעם: וכוכבניהם ומילויים על משמרותם בשמיטים ועל מחלקותם עמדו שעת אסטרידיות וגמו אלה מלך אסור ברכיטים: בכליים וpermashim בשמי הולכים פשרים ופסגנים בכבל משוכנים וממור בדים שכך סגרו מלכים: אך לביא ופוך עיבוי והנה מיכאל מלאך לפני ושלים הולכים בעבדים פהו הם נביו: גאה עטה וכבה את פמנורה ונטה ידו אל אל פמוא ציפשיך אור עטה אורה: בשאגן בארי בדביר כל ברוח דודו בעל מטה אבל פקדון הרוחות בו בלילה לא קבל: אמר לעשחיתים סממי המכתי את ידידות בפשי בכך אוניביך במת עזבתי את ביתך ובחלתי גיטשת: כה

מאת רבוי קלונימוס בן יהודה:

מי יתן ראיyi מים ועיבי מקור נזרלי, ואבאה כל ימותי ולילו, על סללי טפי ועוזלי, יונשיישי כסלי, ואתם עטו אבוי ואללי, זבן בכה בכה בב ובקב.

על בית ישראל ועל עם יי' כי נפלו בחרב:

וזמור תדמע עיבי ואליך לי שדה בזים, ואבאה עמי מרי לגב הגבאים, על בטולות ביפות וילדים ברכיים בספרדים בכרכיים, ולבטח במושגים, אדמות עצם מפנינים ספרירים ונופכים, כמו טיט חזות בקשין ובשלאים سورו טמא קראו למו מלךך.

על בית ישראל ועל עם יי' כי נפלו בחרב:

ויתבר עיבי דמעה אייליה ואפודה, ולבקי ולפיגר שכך אקרה לפספידה, מפז יקרה עקב סמודה, פגימה

תשעה באב

כברוכה בבוד כל kali טמלה, ראות קרוועה שפולה גלמודה, בתוקה המקרא במנשה וקאג'ה, עפו וקונטה ذات להגידה, אי תורה מלמיד ופלומעה, פלא מקום מאין יושב טרב.

על בית ישראל ועל עם יי כינפלו בחרב:

ועפַעַפי זילו מים דמע לנטה, ואקונן מר עלי ברוגי אָשְׁפִּיכָה, בשבי בנטמאה בו ביום מרגוע הוקהה, מרגוע לרוגע בחלפו לנטה, בקרוא בחורי סמד ווישיש פקבה, באספוייד נפשים השלים במויא, על חדוד שם מיסד יסדו שם בגבורה, גבורי כם עשי דברו לנטה, וכגבוי געלמי בגועו כלם עשרה, זבמר יגוני ועצבי איל אָחֶבֶיה, קהילות פקdash בריגטם היום בזקבה, קפל ורמיזא בחינה ובחורה, גאובי ארץ זבקי טקהה, פעים קדשו שם במיסד במויא, ובעשרים ושלשה בחודש זיו לנטה, בחודש השלישי בקריאת היל לשורה, השלים בנטם באביה קשותה, אהימה עלם בעכיזיל לחברה, קלולי כתר על ראשם לעטרה, ועל אדרי קפל מגנאה פקדזהה. מבשרים קלוי מאכיות להטבה, השלים בנטם על חדוד שם הנורא, עלייהם צעת שבר אשעה, על שבוי מקדשי יסודם כהיום ערעה, ועל סרבות מעד מקדשי ומזרחי הטעורה, בחודש השלישי בשלישי נוסף לדבון ומאייה, החודש אשר בהפר ליגון ואראה, ביום מתן דת סברתי להטאשנה, ביום בטבמה כמו איז זבה, עלמה לה למפרום למקום מזוכה, עם תיקה ונרטיקה, ופדורשה וחזקה, לומדי ושותיך באישון כמו באורה, שיימו בא על לבכם מסף מר לנטהה, כי שוקלה בריגטם להטאבל ולהטעה, שלפעת בית אלהינו האלים ופיביה, וכי אין להוסיף מועד שבר ומטערה, ואין לפקדים זולתי לאחנה, מחת בן הימים ליטתי אוורה, ואספה אויללה ואבאה בנטש מרה, ואבטה בבדה מבקר עד ערב.

על בית ישראל ועל עם יי כינפלו בחרב:

ועל אלה אבי בזקה ולבי בהם גהימות, ואקנא למקוננות ולאל בלחמות, קיש מקאוב למקאובי לדמות, מחוץ תעטעל חביב ומתקרים אימות, סללי סרב מטלים ערמים וערמות, נבלם בסופה לתיית הארץ ובהמות, יונק עם איש שיבת עולם וועלמות, מטעמים במו מונוי ומרבים כלמות, היה אלהימן אמרו צור פסי בו עד מות, יבא ווישיע יסידר בנטמו, פסין זה מי במו נושא אלומות, תקופה ותתאפק ולא פתגאר חמות, באמור אליו מלעיגי ואלהים הוא ירב.

על בית ישראל ועל עם יי כינפלו בחרב:

ועיבוי עיבוי יורך מים כי בהפר לאבל משורה, ועיבוי לקל בזקם לנטר ולקבר מי יפוד לי ימי מסדייך להטעורה, חמה בי יצאה וסער מטהgor, אכלי קמפני הצר מצור, שבר עצמוני זורר ומפרר, סלה כל אביכי בטבור והשרר, רטיה ומדון אין לביר, מכתמי אפונה באין מתעלם ומזרר, על בן אמרתי שעוו בני אמבר, בבי דמעתי על לתי לארכ.

על בית ישראל ועל עם יי כינפלו בחרב:

תשעה באב

כ)

אף בקהלן ורמיהו על קבריו אבות, גם עצמות קביבות מה אתם שוכנות בלביכם גלו ובתיהם סרכבות, ואיה זכות אבות בארץ פלאות:

געו כלם בקיבים על חסרון בנים דובבו בקהל תפטעים פבי שוכן מעונים ואיה בבטחת זכרתי להם ברית ראשונים:

הם המיין כבודי בתהו ולא פחדו ולא רהו ואעלים עיני מכם ולא בהו ולא שהו, אויר אתפקיד על אמירת לא הוא:

זעק אב חמוץ בעובכם וחנן פבי אל גם חם גסיתמי אשר בחינותם עבורם והן קדיתם שברם ואיה בבטחת אל תירא אבכם:

טעו להחרות בעבודות זרות, יעזו לחצב בארות בשברות, אויר אתפקיד על ביטול עשרה בדברות:

כה צוח יצחק פבי שוכן שחק לשוא בי טבח הומך, והן זרען בשחק ונמוך, ואיה בבטחת, ואת בריתם אקים את יאסך:

מרו בירמיה וטמאו פר המפה גלאיתי בשוא גשיה עולה לי מבשיה, אויר אתפקיד בבריגת זכריה:

סח יאל במלף דמעות כמפני זולף עוללי שטפקתי בעלף איר גזו מבי במלחף, אויר פרען מבי זמים בדים בפה אלף:

פץ רועה באהם כפוש באפר ומדקן צאן אשר בחיקי באם, אויר גזו بلا זמן, ואיה בבטחת כי לא אלמן:

קול בכி לאה מתופקת על לבבה רחל אחותה מבכה על בנייה זלה פה פבי בלה מקונגת בשתי ידים:

שובו תמים למןמתכם מלא אמלא כל משאלוותיכם שלחתוי בבלה למענטכם הבני משובב גלות בניכם:

כ)

אף במלאת ספקפה כתרצה הן אראלם אעקו חזאה: בין חלקיינו מארמן ביאא אשא יפת תאר מגולת מצא: גערני עליך בשם אלהים ואדם אם ניד לשדים את או לבני אדם דמות יופיע בברור זדם פחדר, ויראמר כמלאים לבכם: הן לא שוד אני ולא גלם פחת ידועה קיימי בשובה גנחת: והן לשלש אני ולשבעים ואחד ולשנים עשר ושישים ואחד סבקדריה: טעמי הקשייבי עשי תשובה עין היוטר כל בך טושבה: יפה וכי זה ששים רבים ושבעים ואחד סבקדריה: טעמי הקשייבי עשי תשובה עין היוטר כל בך טושבה: יפה וכי בעלז ולשםות בטובה ולא תקרה עוד בת נשובה: כי אויר אשמה וקולי מה ארדים פון עוללי נתנו קויד ארדים: לקו נבאי ודעם מגרים גלו מלכי ושרי וכקבי בקהלרים: מלון מקדשי בעוני בגד דודי מאי ברכח יציד:نعم אקל ברכח שוד בכתמי עם אייכח ישבה בצד: ספה האשה לבניה, ורמיה שע לאלהיך بعد מפת טעהה ערבי: עד עטבה אל יונר פיה ויצילבי מחרב ושביה: פלל תהגה לפבי קונו מלא בסומים חום כאב על בנו: עזק מה לאב שקבלה בנו, גם אוי לבן שבקשן אב איןנו: קום לך ימיה למה תקשלה לך קבא לאבות ואפרן ומזה: רועים יבואו קינה להבעה כי זאבי ערבות רפפו את פשה: שואג ביה ורמיהו בגביה על מכפה נוקם

תשעה באב

כלביא: תננו קול בבלאי אבות הצלוי פעו בבליכם והם בשבי: אם לאתם עבורי ברית היה זכות כרומי ברית: מה אעשה לכם בני גזירה היא מלפני שמים מקדש מבלתי בא מועד על כי ידידים נתנו להפוך: תשיבם ממאז סומר וסודד תרבחם ציון כי בא מועד:

כח

אין תנומתי בבל וככני נהפר לאבל בונחלת חבל בבד עלי על סבל ואין אביהם:
בזה يوم בבל שבה עלי שבה והבוי עגומה ועגונה יותר מאלף שבה ואין אביהם:
גבר פrown ונגן ארון במשגה שברון במסרבי מrown ואין אביהם:
דיבתי סרבה ועדרי בשבה ובבת אקליבה בבד ישבה ואין אביהם:
הועל אריה מסבכו על אריאל והסביכו והגלה מסכו מבתו ונסכו ואין אביהם:
וכבג חמונים משוחי שמנים באוי נמנים פרחי כקניהם אלפים שמונים ואין אביהם:
זבכם כתוי והקדביה בעצת המלבי אריוך כמו לבייא על דם כהן ונביה ואין אביהם:
חרש למושאות עיר מלאה תשואות ובתי סופרים ומושבות יותר מארבע מאות ואין אביהם:
טסה מדי לאבד סמוני ומשללה בממפני בקרעי מדי ואין אביהם:
יעאה לטבק בני גור מצבק בפה אפס לשנק זקן יישיש עולל ויונק ואין אביהם:
כבהה שלישית על קדש ראנית בשצוף פרישית בטה לבשיות ואין אביהם:
לחה לפלק בני פלק וחולק שאין לכם חלק בשם אל דולק ואין אביהם:
מרקחה אדום עדושת אדום ואצה בזדון לאבד כס וקדום ואין אביהם:
כועדו עם אדמון מואב ועמן להשבית אמון ולפרקיב ארמן ואין אביהם:
סלה כל אביני ועדרי טברי והבלג גבובי לעין כל עובי ואין אביהם:
עיפה בפשי להרגאים למספר הרגאים כאיל ערגאים ועליב בהרגאים ואין אביהם:
פלאו ביום קנב במצרים ובמצרים דם מעקב קפל ועם רב ואין אביהם:
צורות על צורות זו מזו מצרות גדלות ובצרות ארכות ולא קארות ואין אביהם:
קשרו אביהם ופגרו סביהם ואספו מונחים ואריכו למאביהם ואין אביהם:

תשעה באב

רבבות אבחומי ועצומות שיחומי רבו בבחומי, ואחתה יהוה עד מתי, ואיר אבום:
 שמעת חרפתם חרפוני בשפטם שיבתם, כי ימכם אבוי פונגינטם, ואיר אבום:
 תקנותכם אפוא מה לך פה פורה אפו, אין עוד לרפוא, ואיר אבום:
 תשובותיכם בשארו מעל הונובי עזבי, הבעל עד ישקיף, וירא ממעל מורייד נושא ליעל, ואיז אבום:

כט

אמרתיי שעו מבני בבכי אמרר מר בפשי רוחוי אקרר עם ליטן העתדים לעורר:
 בבכי עזר עלי, יגונר בת עמי התאבקי בגינך אל תחני פוגת לך אל תדם בת עיגר:
 גען בבכיה מעטרת בעליות הייתה מקדם והבר לבעז איזה בהימה ברעה זאת:
 גמי אל תחני פלטה פנשאה פרימי קול בעקי מנה כי נשר על נקר נקבא:
 הן לאמים עת בקבצו כי עלייך ברות ברית בקפקו על עמך יערינו סוד ויתיעזו:
 ונכלו מזמות נtotות אושובי למועד אפרוי הקבל לפהביל ומפניו לרועד אמרו לך ונכחידם מגוי ולא יזכיר שם
 ישראאל עוד:

זאת השמיעו בני מקראי לו בימל אם יקטלנו בעריז למוֹנָאיו סכין יהוה זבח הקדיש קראיון:
 טלית אל הרבו, וקרגו טובו, יסרוני קשות צבי, ואנבי הטעות פאללה הפניית בית מאבקי:
 טבר צחנעם מאנתי בם להשתתק השמידו גבורי כלם בחתוף כל גמח טוב ירעך וכתר:
 ייחד לטבח הוובלו בטלאים זגדים בנות מחרבות משבצות עד עדי עדיים גמוני מפלב עתיקי משדים:
 כבש האב כפעתם לזבם ילדים השלים בקרים לטבעם הסcin לגבוי מטבחם:

לאמורים נזאים הטעו ושפטים וגיטחים בהקדישום לטבח והתקיים לאחים בשים פרים עליי טפחים:
 מי ישמע ולא ידע הבן בשפט, ובאב קורא את שמע מי באה בזאת מי שמע:
 בות בית ביפה בחולת בת יהודה צאבה פשטה ומכךת השחזה וחדרה עין באהמתה כתעייה:
 סגפה פאם ופרקיה רופיה ונפשה השלימה לטבח אהורה כארכיה אם בבניהם שמה:
 עלציו הבנות כנוזות אראושות לאבטת חרב לקדם מצות, ושות דם על אחיהם סלע לבלי הכסות:

תשעה באב

פוניה פאב ברכי זיללה עצמו על פרבו לזכור ולהפילה והוא מתגלל בכם בתרוך במסללה:
 אזכקה דינה פורה בפקרייה ענפייה ותומר מזבק גם קבליה בכבפייה תתייפט תפארש כפיה:
 קורומי מינוד שוד צשבר ישטרג מממד עני בנספר לחכם זילונג אם כהרג ברגיו הרגו:
 בעוני בבלו לאמתני פלאות שבר באמת נמצא בכתוב בו תקווה חסבר כי זה לבודו יבא לירבעם אל קבר:
 שלם נמצא בכל פאלן בפשו לטבח הנשלים מממד חילו וגם קבוצה לא קיטה לו:
 מתי לבי מצא תבן עגניו ידעתי אבי אדק וישר דינו ויהה טוב ליראי באלהים אשר יראו מלפניו:
 קדשו לא יאמין הנשלים עונומם לשערה ספן טוב לאדם שלא בסוף ונכבר בשורה ביום רעה לא ירא:
 לזאת יחרד לבי יתר במלחה גבוני ברענו ובכנען להשפילה כנפול לפני בני עולה
 ועד מתי תהיה כగבור לא יוכל להושיע בקמת גם עבדיך לעיני תודיע אל בקומות יהוה אל בקומות הופיע:
 בקום בקמתי מאי מעבי עת בקמה היא לדון דיבי אל קנוו ובכם יהוה:
 יהוה בגבור צא ידי חובה פרע שובר בתוב שטר חוב תקבר שבר זרוע בשלען:
 מפרום בהסיק אש במעדיבה ותקבה חומת אש סביב שומקה זבית דינה שלם ישלים הפגער את הבעל:
 ובעל גמולות בא שלם אובי תפיל מהברה ותכלם כי אל גמולות יהוה שלם ישלים:
 שונאייך תאמית ספר בעל פשעם במת ממתידן בכם ינקם אם באה לא מתנקם:
 בעל בן בקראת אש מלטה ארך לבלאות ובהם להנמה נקם יהוה ובעל חמה:
 סגא לשחך עבוק פאל ולדם עבדיך השלוף ולקרבות אריאל בכם בקמת בני ישראל:
 טפי דמי אמרת לאמת מנויות ויז נצחים על בגדיך בקדוחה הייתין בגאים מלא גיות:
 בלאייטי בשוא את כל הצלאה פחש גאלתי ומחר הפהראה כי يوم גcum בלבוי ושבת גאול באה:

ל

מעוני שמים שפיקים זבלוב מלאים מהזב והם לא יבלבול אף כי הבית:
 מטווב ומה געים שבתב עם רעים בכנות צעדים יען היה עם לבב לבנות הבית:
 באור אגבתב הרעת לערב כי הם בקהלת וליידע כי שמח בקבר על הבית:

תשעה באב

בקרים נשם באו ועפם יקראו ואותומיו באו למן יקראו זכבוד יהוה על הבית:
 שטאי כי עצמו אכלתני קבאה עתה צר היסוד שמנני שואה ונמצז את הבית:
 סמודי אוצרה הן הביאום בהיכליהם מלאו כרסיכון ואזהה פכהן ופסו את הבית:
 מהוע נטהה הינה לא שכבה על מה עשה צורפו בכה לאץ זאת ולבטית:
 מקום כבבי בגשו ושם יתקדשו והם בעת רפסו מן גוים בגשו נסבו על הבית:
 בת קול היא עונאה מה תתמהו פגע סמל בקנאה הבאם וכונגע בראה לי בית:
 רביצה עוזם מלא שוכן בהיכלן במעשו צחה לו עור ופסם לא בוא אל הבית:
 לען השםכם מצאובכם רעות חיל המקדש והנה מגבעות גמן לבית:
 קדוש יתענשת אמת לנו בשת ישלח פרחשת וחטאת אל ינשת וחטא את הבית:
 במקור הנטה מטהה על שפה מבכר לחדריו ועלה לתרופה מתחת מפטן הבית:
 סמול עיר הדרבה תמור מוקד שביבה חומת אש סובבה לכבוד תהיה בה אל דביר הבית:
 זרה ופעבר טמאה מביתך מלכי אליל כליל תפלוף ותקרא א נכי פנית הבית:
 קדש בית מעוני ותשוב למילוני ובקבצו לא גוני והבי כבוד יהוה בא אל הבית:

לא

אש תוקד בקרבי, בהעלומי על לבבי - ביצאי ממצבים
 קיבים אעירה, למן א זכירה - ביצאי מירוחלים
 א זישיר משה, שיר לא יגשה - ביצאי ממצבים
 תיקון ירמיה, זכה בהי בתיה - ביצאי מירוחלים
 ביתוי המכנן, ושים קגן - ביצאי ממצבים
 וסתת אל שכבה, עלי בענבה - ביצאי מירוחלים
 גליים פמו, ובחומת קמו - ביצאי ממצבים
 זדונים שטפו, ועל ראשינו צפו - ביצאי מירוחלים
 גאן מיטמים, ואור יזוב מים - ביצאי ממצבים
 לעבה ומחררים, זמים הפרים - ביצאי מירוחלים

תשעה באב

בשפטם ובערבות, סביבות פר חורב - בצאתי ממצאים

שורא אלְ אַבָּל, על גְּבוּרוֹת בְּבֵל - בצאתי מירוחלדים
ומראה בבודן, באש אוכלת לפני - בצאתי ממצאים

וחורב לטושה, לטבח בטושה - בצאתי מירוחלדים
זבח ימונחה, ושם פמשפה - בצאתי ממצאים

סגולת אל לסתה, מצאן לטבחה - בצאתי מירוחלדים
סיגים ושבחות, מומפותים ואותות - בצאתי ממצאים

פָּעֵנִיתְאַבָּל, וָרְדָּף הַבְּלֵל - בצאתי מירוחלדים
טובו אקלים, לאربع הדגלים - בצאתי ממצאים

אַבָּל וְשָׁמְעָלִים, וְמִקְנּוֹת עֲרֵלִים - בצאתי מירוחלדים
זובל ושמטה, וארץ שוקטה - בצאתי ממצאים

מוכר לאמיתות, וכתווב לכריתות - בצאתי מירוחלדים
פְּפָרָת וְאֶרְון, וְאַבָּנוֹ זְכָרוֹן - בצאתי ממצאים

ואבני פקלע, זכלו הפלע - בצאתי מירוחלדים
לויים ואפרנים, ושבעים זקנים - בצאתי ממצאים

בונגים ומוגבים, מוגברים וגובהים - בצאתי מירוחלדים
משה ירעבי, ואפרן יבוחבי - בצאתי ממצאים

ובבוכדצער ברע, וטיטוס ברשע - בצאתי מירוחלדים
בערך מלטמה, ליש נשמה - בצאתי ממצאים

ברק מפפו, והגה איבטו - בצאתי מירוחלדים
סתורי פרכת, וסדרי מערכות - בצאתי ממצאים

חמה במקת, עלי סובכת - בצאתי מירוחלדים
עלות זבחים, ואשי ניחוחים - בצאתי ממצאים

בחרב מדקרים, בבי ציון פיקרים - בצאתי מירוחלדים
פари מגבעות, לכבוד נקבעות - בצאתי ממצאים

שריקות ותרועות, לקלון ותועות - בצאתי מירוחלדים
יצית הנטב, ופמשל כרבב - בצאתי ממצאים

אפס פער, והשליך בהזר - בצאתי מירוחלדים
קדשה זבואה, ושכינה נוראה - בצאתי ממצאים

תשעה באב

בגאלה ומוֹרָאָה, ותוה וטמאה - בְּצַאתִי מִירוֹשָׁלַיִם
רביה וינשאה, ופסצוארות טרואה - בְּצַאתִי מִמְצָבִים

יעקת עוזל, עם בעקת פל - בְּצַאתִי מִירוֹשָׁלַיִם
שלפן ומונגה, וכלייל וקטובה - בְּצַאתִי מִמְצָבִים

ואليل ותועבה, ופסל מצבה - בְּצַאתִי מִירוֹשָׁלַיִם
תורה ותודעה, זכליל הפסמלה - בְּצַאתִי מִמְצָבִים

ששון ושםפה, ובס יגון לאטה, נשובי לירושלים

לב

אֲצֻבָּעָמִי נְפָלוּ וְאֲשִׂיוּמִי בְּפָלוּ
אוּה:

בְּבֵין צַיְן גָּלוּ וְכֵל אֲנֵיבִי נְשָׁלִוּ
אוּ מה בְּבִיה לְפָנוֹ:

בֵּית־עֶשֶׂרֶת בַּיּוֹם אָף בְּגַרְוֹת
אוּה:

פְּבִי שְׁרִים וְשְׁרוֹתָם כְּמוֹ שְׁולִי קְדָרוֹת
אוּ מה בְּבִיה לְפָנוֹ:

גָּלַת הַכְּתָרָת בְּנַבֵּל בְּשְׁבַרְתָּה
אוּה:

עַטְרָת תְּפָאָרָת לְאֶרֶץ בְּגַרְבָּת
אוּ מה בְּבִיה לְפָנוֹ:

דָּרְכִּי שָׂר אֲבִלוֹת יְחִידָלוּ בְּקָלָות
אוּה:

אֲרָחוֹת הַסְּלָלוֹת חַשְׁכּוֹת אֲפָלוֹת
אוּ מה בְּבִיה לְפָנוֹ:

הַיְכָל וְכָמְלִי מַעַי כְּמוֹ עַלְיִוּ
אוּה:

וְעַל נְשָׁלִן וְכָלִי וְמַעַיל עַל שְׁולִין
אוּ מה בְּבִיה לְפָנוֹ:

לְוִי הַעֲמֹדִים בְּיַד בְּבִי עֲבָדִים
אוּה:

וְפֶקֶף רְזַבְדִּים בְּבִים וְנְכַבְדִּים
אוּ מה בְּבִיה לְפָנוֹ:

תשעה באב

זבחים ומנחות למשואות ומדוחות
אָרֶה:
בדר מזבחות ביגון לאבחות
או מה קיה לפן:

חל ופסוג לחרב ולפרג
אָרֶה:
בגין הרגאג חדש במרת
או מה קיה לפן:

טלאים מבקרים מבני געדרים
אָרֶה:
וטבעות סדורים וניטין פסודרים
או מה קיה לפן:

יפוי בברכת איכה בהפקת
אָרֶה:
אגפן ופרכת ומחלת מרבקת
או מה קיה לפן:

פior עם בנו הטעיף בו ואינו
אָרֶה:
בגר עם שמן ללח ממוכנו
או מה קיה לפן:

לעם הפלים שאו עלוי קיבים
אָרֶה:
וטורי רמנגים למס מסנתונים
או מה קיה לפן:

מנוכה בטהורה אורחה געדרה
אָרֶה:
ומגנפה יקרה בטולה וטסירה
או מה קיה לפן:

כינים בבחשת לעובדים לבש
אָרֶה:
ומעשנה ברשות ומילות מרשות
או מה קיה לפן:

סלתות ונסכים מפו גמישכים
אָרֶה
ובעד פיכין לארכן בשכלכים

תשעה באב

אוֹ מָה בִּיה לְפָנֶיךָ

עַל מַחְפֵּה וּמִזְבֵּחַ אֲזַב שָׁן סְרָק
אֲפָה:

שְׁבִי גָם פֹז זְרָק וְאֶת מְרַבּוֹ הַבָּק
אוֹ מָה בִּיה לְפָנֶיךָ

פְשָׁפָשִׁים וּשְׁעָרִים אַרְצָה נְגַכְּרִים
אֲפָה:
בְּמַטְמִים וּבְאָוָרִים אֵיכָה נְסַפְּרִים
אוֹ מָה בִּיה לְפָנֶיךָ

אֲפִירָת מַעֲטָפּוֹת בְּאִיכָה גְּהֻצּוֹת
אֲפָה:
לְשִׁכּוֹת בְּיִפוֹת וּבֵית הַסְּלִיפּוֹת
אוֹ מָה בִּיה לְפָנֶיךָ

קִיר מָגָן וּקִירָקָר קְבֻּרָה
אֲפָה:
שְׁרָקָו פְּמָרָה וּשְׁרָפּוֹ פְּבִיכָה
אוֹ מָה בִּיה לְפָנֶיךָ

כְאַשְׁיִ מְשֻׁמְרוֹת סְבוּכִים בְּצָרוֹת
אֲפָה:
וּשְׁרִי הָעָשָׂרוֹת בַּיַּד בָּעֵלי סְטוֹרוֹת
אוֹ מָה בִּיה לְפָנֶיךָ

שְׁעָר בַּת רְבִים לְזַאֲבִי עַרְבִּים
אֲפָה:
לְקַחַו פְּכַחֲבִים תְּפִים וְאַבְּוִים
אוֹ מָה בִּיה לְפָנֶיךָ

פְּאִים בַּבָּאים לְבָנִים בְּשַׁנוֹאִים
אֲפָה:
בְּפַד מְסֻלָּאים לְחַלְדוֹת פְּסַגָּאים
אוֹ מָה בִּיה לְפָנֶיךָ

בְּנִים פְּיִקְרִים בְּסִכְבּוֹת נְדַקְּרִים
אֲפָה:
לְזִים בְּמַשְׁכְּרִים וּכְבִים מְקַטִּירִים
אוֹ מָה בִּיה לְפָנֶיךָ

רֹבִים וּפְנַחַים לְחַצִּים וּשְׁלַחִים

תשעה באב

אָמַרְתִּי:

בְּכֹרֶת-וּפּוֹחִים בְּגַעַן בְּאַבְחִים
אוֹ מֵה בְּנֵיה לְפָנָי:

וּמְפִתְחוֹת זְרֻקָּו בְּשָׁוּם כִּי לְקָרָן

אָמַרְתִּי:

בְּעָזָן בְּמַקָּנוּ וּכְפִים סְפָקָן
אוֹ מֵה בְּנֵיה לְפָנָי:

בְּפּוֹתָ�וְדִּיכִים מִנִּי גְּפָסְקִים

אָמַרְתִּי:

וְבָנִי בְּאַבְחִים בְּאֶרֶץ מְרַמְּקִים
אוֹ מֵה בְּנֵיה לְפָנָי:

חַי חֲזֹבָן גְּבָה וְצַיֵּץ טְהָוָר בְּשָׁבָה

אָמַרְתִּי:

גָּר מְעָרָב בְּבָה וְשָׁמְפָת בֵּית הַשְׂוֹאָבָה
אוֹ מֵה בְּנֵיה לְפָנָי:

זָהָדִים בְּנֵי עֲדָבָה עַל בְּנֵי מִי מְנָה

אָמַרְתִּי:

פְּאַר בְּגַעַן כְּהָבָה בְּדַיִם נְגָהָה
אוֹ מֵה בְּנֵיה לְפָנָי:

קְטָרָת בְּעֵדָרָת וְאַרְזָן וְכְפָרָת

אָמַרְתִּי:

תְּכַן בְּזָרָת תְּקַבָּץ נְפִזְרָת עַד מְהֻכָּה מְהֻיָּה לְפָנָי:

לג

מחבר:רבי מנחם בן מכיר

אָבֶל אָעוֹרֶר, אֲבִינּוֹת אָגָּרֶר אָנְהָ לִי

בְּבָכִי אָמְרָר, בְּסִמְתָּ צְוָרָר דְּבָכִי סְוָרָר, אַלְלָי לִי

גְּלוֹת אָבָר, וּלְבִי הָבָר אָנְהָ לִי

דְּבָר וְפָבָר, בְּחַ שָׁבָר וְצִידָן פָּבָר, אַלְלָי לִי

פְּמַעַט מְבָאִישִׁי, וּחְלָלָו מְקַדְשִׁי אָנְהָ לִי

וְהַבָּזָן קְדָשִׁי, הַמְלָיָן מְמַקְדָּשִׁי וְזָמָלָן קְדָשִׁי, אַלְלָי לִי

תשעה באב

זמן נשנתת מטבחינו, ב"י"א למקזר בכבנו אנה ל'
 תילות ציפו, מקומם פנו בארבה במפו, אללי ל'
 טעות בקשו, וועלן הקשו אנה ל'
 יראתם קשקו, ואותות הקישו ואות עקשו, אללי ל'
 כפר מסתו, נפשותם סמסו אנה ל'
 לעני בזוסו, כהני בזוסו צבעו אבسو, אללי ל'
 מתי חרב מהדים, באפס דמים אנה ל'
 נבלת תמים, בל מומים כי שוממים, אללי ל'
 שחווב ומשליך, ערום ולכלך אנה ל'
 עונדי מלך, חיליך מלך וכחיך בפלך, אללי ל'
 פריעה זפיריה, על תוכה תמייה אנה ל'
 אחר ביד בינה, במקסכו תרומה גם למסיריה, אללי ל'
 קול בתי בנסיות, זבקתי תושיות אנה ל'
 בחתימות, בידיהם בקיות זבח ראיות, אללי ל'
 שלמים וועלות, סטנים וכלות אנה ל'
 תודות ובלילות, בחורים ובותלות ותובי קהלות, אללי ל'
 אחים גם ימד, בשפוך דםם לאסף אנה ל'
 בן אסיות בפַּסְד, יראת שם פמיסד ליטבח להאסד, אללי ל'
 מלמד סייר, בשוף צופר אנה ל'
 חוץ אמרוי נשר, מלא צצעאפר ואנה שוקל וסופר, אללי ל'
 רקימה זאת מאד, עליה גו' עד אנה ל'
 לפשميد הוועז, ואסף עם נועז בבי גבל וולען, אללי ל'

תשעה באב

בקש עקר, רק לעkor וולעקר אנה ל'!
 בכו ארמי מישקר, יעם אכמי לעקר ולא לגרם לבקר, אללי ל'
 מקיים בברית, לוילו הותיר שאarity בגיא בברית, אנה ל'
 כשר שעורית, ידידות עברית רסם מברית, ויש תקוה ואפרית

לד

יום אכפי הקבדתי עיכפלן עוני בשלחי יד גדם גבאי ובא אל מקודש יהוה ולא כפטחו אצמה עד בא חרב
 מוני ולא שקט עד קם זם פגביא זכריה עריב בבת יהודה תפאה ואביה:
 היה הולך וסוער עד בא רב טבחים ובא אל מקודש יהוה ומאה דמים רותחים יישאל לאחור זה הכהנים
 היזבחים יצעטו כי זה הוא זם קרבן פזבחים עיבסה בעם פרים זם אילים זם מחים זם זבח זבח כב
 לפקד מה היה עריב בבת יהודה תפאה ואביה:
 ובכל זאת לא שקט ועוד צים גברני עיבך פדבר יומצא מפרש כי הוא זם איש הלאהים על לא סמס שרש
 ויאמר נבנראין גם דמו הנה נדרש אספו לי הכהנים והזבחים מבית יה כי לא אשיקוט עד ישקוט זם
 פגביא זכריה עריב בבת יהודה תפאה ואביה:
 זכר יששים למאות וחורים לרבות עיר לטבח כבוי יהוה אבות ואין שקט לדם גבאי עיה למוסת ואות
 וכובנים בשפטים ועיבי אבות רואות ואmortם לטבח גם אפריקם באות ואומר לנפשי זה מטהתר עזה פראה
 עריב בבת יהודה תפאה ואביה:

הוסיף לברוג בשים עם יונקי שעדים זם עולה ביביהם כעם יאור מצרים עד אשר בשא בבעראין לבו לשמים
 יימר פאי צי בונות ירושלים הכהה אפה עוזה את שאarity פשניה עריב בבת יהודה תפאה ואביה:

לה

שכנת לא מין פשליכי תפיר קרכוי בא צגי ופוחחתי אפיק שאי על שפים קינה וסבי כל אגפיר וענקו לפני
 היה על סרבן ספר על חרב ספר שאו אליו בפיו:
 איך בצר ואיב באין עיר מלכת איכה רג'ל זדים אדמת אבי דורכת בבורם מצאו כבינים שומרי המערכת
 ועל משמרותם עמדו ולא אצבו מלכת עד אשר שפר זם כימי פמחפקת ובא כל ערל וטמא מבית
 לפרכחת מקום אשר כהן גдол ערא שם ללבת והחריבו שפיר ומלוני שkopir חזקי לפבי יהוה על טרבון
 ספר על חרב ספר אליו בפיו:

kol illet bat ayin merchok b'shemut tzuk zekha bki miyafat akha ci cos shatiti umzity kavut
 akalonvi shevi aciyot chodchi malteut bat bekl pesadka ibat adom haferashut ma tamangvi ayin v'mpetam
 ul rab ugor gela umar mbeli d'asot ul azbar zofer l'shao'l batzpir chazki lepbi yeho ul tarbon sefir ul
 chab sefir elio b'pi:

תשעה באב

ספר אלוי פפיין:

אל תשומחי אוניבטי על כי בשבר קרבו כי בפלתי קמטע יהוה עשבנו הבה יאסקפני שדי אשר פזבבי ויגאלני מפרק צורי אשר מכבבי ויבחם ויבחם יבקמבי אלפי אשר עכברבי:

לו

zion, שלא תשאל לשלום אסיביר, דורשי שלומר ועם ימר עדכיבור: מים ומזהב ומążפן ותימן שלום בחוק וקרוב שאי מכל עכבריך: ושלום אסיר פאה, נומן דמעיו בטל פרמן ובקסף לרकטם על ברכבר: לבכות אפטוך אבי מנים, ועת אמלים נשבות נשבות אביכנו לשכבריך: לבו לבית אל ולפניאל מאד יגמה זלמאנבים וכל פגעי טהוכבריך, שם בשכיבנה נשבנה לך, והיווצרך פטח למול שעורי שחיק שעריך, וכבוד אדבי לבד ביה מאורך, ואין שמש וספר וכוכבים מאיכבריך. אבתר לבפשי להשתפר במקום אשר רום אלהים שפוכה על בחכבריך. את בית מלוכה זאת כסא אדבי, ואיר ישבו עבדים עלי כסאות גביביך? מי יתגנני משוטט במקומות אשר בגלו אלהים לחניך וציבור! מי יעשה לי כנפים וארחיך בדוד, אביד לבתמי לבבי בין במכבריך אפל לאפי עלי ארץך וארצה אגביך מאד לאחנן את-עכבריך, אף כי בעמד עלי קברות אבטמי ואשתותם בבחברון עלי מבחר קכבריך! עבר ביעכר וכרכמלך ואעמד בגאלעד ואשתחוממה אל הר עכבריך, הר בעברים והר ההר, אשר שם שבי אורים גדולים מאיכר ומויבור. מי בשמות – אויר הארץ, ממפר דרור אבקת עפרה, ונפת צוף – בכביר! יבעם לבפשי כלר ערם ייחר עלי סרכבות שטחה אשר כי דביבר, במקום ארוגר אשר בגן, ובמקום כרובייך אשר שкопן פרדייך! אגד ואשליך פאר נזרו ואקב צמן, חיל בארץ טמאה את-גידביר – איך ישב ליאכל ושות בעת אחזה, כי ייסקבו הצלבים את-כפייך? או איך מאור יומם יהי מתווך לעוני בעוד אראה בפי ערבים פגרי בשכבריך? כוס היגונים, לאט! רפואי מעת, כי בדור מלוא בסלי ונפשי ממරוביך. עת שבי שואפים בגדר ומשתתפים איש מקומו אליו נכח ששוביך, עדרי המוגר, אשר גלו והתפוזו מפה לגבעה ולא שכחו גדבריך, הפסזיות בשוליך ומתאמצים לעלות ולאחד בנסני תמים. שנער ופטורס ביערכור בגדרם, ואם הבלתי ידעו לתרפיך ואוכיר? אל מי ידעו משיטיך ועל מי בבייך ועל מי ל五四יך ושכבריך? ישנה ייחוף כל-מלךות הכליל. סביר לעוזם, לדור גדור גכבריך. אוור למושב אלפים, ואשרי אנות יבריך וישכן במחבריך! אשרי מתקה יגיע ויראה עלות אורך ויבקשו עליו שוכריה, לראות בטובה בחיביך, ועליז בשופטך בשובך אליו קדמת בעוכבריך!

לו

zion קחן כל ארי גלאד לציבור אין כי למען קים גדלן שכבריך: ארץ צבי את בתוכה גוים בתוכה ומן עדן מקום כל יקר יאצאו בכביר: ייהו לאות בעמן בוץ בשרו בימי ירדן איזו באנסף אף כי טהוכבריך: אף לא יסלה עפר ארץך בזבב ופזיך במו יקלות מחייב ברכבריך: כל מעגנים בבא בקרך ולא קבמה בשון ואולם מצוח מתקו מרכבריך: פריך למפרק ואכל עלה תעליה בלא יציאה בקדש כי ישכבריך: עם הפטניים ברית ברית מתריך ואין שטן אבל קשלמו להם כפייך:

תשעה באב

בר כל בקהמה ועוֹף סכמו עדי בסתור קיה לפנים לבודאי טמונהה:
 בר אל לבדו ואין בלטו ניאו שמר כי שם אלהי אמתנו נודע בשיביר:
 מה טוב ונעים בבא שבטי בני יעקב שלוש פעמים בכל שנה שעבירה:
 בר סוד תעודה וסוד סקמות ואאו בני קדם וסכמי שבא לכתוב ספריך:
 מלך בקרבען ובן שר טילים בכל בשקי ועל כל לאם גבריו גביבה:
 שוטרים בכל הגבול שופטים בכל עיר ועיר זקנין אמתם הם ואין מוניה כמונהה:
 ביום בחורות היות קדש לאל בקהה ובני בבאים בני אל פי בעבירה:
 בר פרטופה עלי קו פאמת בשקללה תבן שנות דור ודור בשבי אדכיה:
 מולד לבנה כפי ארבע וספחה שומה לחהר זכה פראית סמבה:
 בראש בטמוד כסיל בר יאללה כי שאר כל הקדושים לבד זה בקדימה:
 אלה דברך מקום ארון ואיה הדר היכל ומתחות איה סאכיה:
 אלה משיחך بعد עמר יכפר ומה תה לילדך קפת אלה פיביר:
 אףה בבאים בני עליון וכל יועצר אבדו ופלתו שבוי מליכר ושביה:
 פימת מה נוף לרأس תבל ברושך לבס סטאן לבד ספר קוצר קאכיה:
 ארץ מסוךumi זרים שטפוך וכל רום הפיצר ואש בעבה בעבירה:
 מרית בטורך עד בקראה אריאל ואיר עבר בטור ארי טורף עדכיה שבוי לאל בועל אל תתני לו גמי עד
 שוב בבודו ועד יבנה גדכיה:
 בפשי מאי בקספה לראות בזיו זכרן שלום יהי לך ורב שלום לעצבר:

לח

אין עטרת אבי שemptת המוניך שלום בנהר קמי מאת אדכיה:
 אלי שחקים אשר שומרים לחומות וחל ליליה ויום ידרשו שלום למחריה:
 גם הנקוצים בכל ארבע קאות והם דורךי שלומן בנומיך ובגינה:
 שוכני קברים ממכים ומצפים ליום ישער ואיז אמתו יחי ישביה:
 וabi בשולוי שלומר אקראי קול בראש פרים ואדמה לעוף על בעבירה:
 שלום לאין גזה צדק ושלום עלי חלה וחומות יקר אבוי פביב:
 שלום לארץ אבי שלום לכל פגובל גלעד ושומרון וכל ימץ שכבה:
 אין לפנים שלא הייתה יפת מראה איך בהפכו לשחזר פארך ופוגר:
 בונות מלכים יקר עטית תהלה ואיר שק פחרgi על פלאים ומטבעה:

תשעה באב

לחומי אבורה בעת מעדי למתה פאר אפר ואשנה יגוני על יגוני:
 קומי וגהן בהי בבה דמעות גים יחלו בברות למן עיבי לעיבר:
 על אלמנתו אשר פלך ידיך והוא מתריב דבריו וכל סתרי אפוגיר:
 עת אראה יופיע אקראי משוכרים בשיר עת אמזה עביך אקראי מקונגי:
 אבפר לסתות וקסוד ישבנו בר ואוי לי אם אדום צעב קבבו בקביר:
 עיר המלוכה לבוד ושלמה בנו פית בנעיה והם קדם מכונגי:
 את היא למקdash לאל את היא מפוקה לצור את היא אשר יומם יCMD ?גניר:
 שם שלון ומונכה אראן הברית אל בין שדי אסבה לנ' במלוני:
 על מזבחך כבאים עמדו משרתים במו זבח וועלה לכפר על עוניה:
 ראש הכהנה אשר אפוד לבושי יקר בשמע בשולי מעיל קול פעמוני:
 אחת בשגה פנים פלך לסתוי דבר הביא קטרת מלא קמצן וספוגיר:
 קדה וקגה וכל ראי שמים עד עיר הפטרים בבוא ריט שטיגיר:
 אף פלאים אשר שומרים שערם וגם המשוכרים ניר בפה עם כל רגניר:
 גאנם גרי מעמד עורכים תפלה ולך יעללה במנגר בכל פעמץ זטיגיר:
 בר פגבאים שלא כי בסוד אל ובר מקמי תפגה ובר שבעים זקניר:
 ארץך מלאה במו עשר קדשות וכל מעשר תרומה וגם מבחר דגניר:
 עטה שממה בל' בניים ובנות ואן מלכבר בגיאן ליטיגר וכקניר:
 מתי ישבון ציבואו בתוך אקלר הם פתאים שכון פרת ענגי:
 מי יתנבי לעת תלדי ילדים כמו שפהה ופועה מילדת באבניר:
 מי יתנבי לעת אתאנו ליום חותנרכובא ואת מעדי פלה עדניר:
 לבי יאהו למחק בזרועות עפר ארץך ואחישוק בפי בישק אבניר:
 עת אריך בהיות נבנית בנף ופור ירא לאפונ גים גבה קכני:

תשעה באב

אקססן וארחמד לגבורה ותשפערת דברי מبشر בקהל אובי ואובי:

הטעורי לכאן את דודך והתנערן מון באדמתה בשובו אל מעוניין:

לט

אין תקונני עלי ביתך אשר בשוף ארכוי במדר עלי שוממות גפני:

אין טעורי לאלהנה אשר פיטה למס לך עוגרים מריב עוגיר:

על הגבאות שאי קינה ומחרור וגם בהי בקהל גם אשר הפו קמניגר:

אייה למוֹאָב בבי אין בזאָף חוללו על רב גאניגר וכראָי אל מקוניגר:

הילל וקינה שאי אין במר וגהי ובכי שוממות עלי שוממות מעוניין:

קוניגר ואל תדמי קולן בבקי שאי דבר ופרק אשר שלח למונגיר:

אדו באפור ואין עוזר לבגדו אשר פרשו רשותות לגלות את קלוניגר:

אייך השלייך תפארת ישראָל ולא זכר שבואה אשר ברת לאומיגר:

קולר בקהל בעמת תנבים בותיעקב בכי וקינה שאי על רב תלוניגר:

אייז לנדער ופשליכי לראייך עלי ארץ ושיך תקשטי ערוי במתניגר:

קוניגר בפשע ואל תכני מפוצה וקינה על נשפיים שאי מריב מעוניין:

ארץ אביך צבאות קינה וגהי טעורי אל נשפיים שלא מפת שונגיגר:

קוניגר מלכים והילילו קצינים וכל מזכח וכל מערב על שמלאוניגר:

פשטי מעילר ופשליכי לאיך וחגראָ שיך וגם מהמי מפת סדייגר:

בחור נזקן וגם עזיל ויונק שאו פתרור לבעש לעיבי כל זקניגר:

אין שענגר שלא עבר בקזים עלי מים וגעה פכו מריב זדוניגר:

טשכו מאורות וגם כל משפיקים וכל דרכן מאי בוחש סתום לפגיר:

בי בשפוקים מאי זרו ואסקו לאוכם לפבי כל שאון על רב יוניגר:

אין בשופר תקע על פר גבע ראי ארכוי במר ובקי על מות סבגיגר:

תשעה באב

שלחו נשליך באש ציון למרמס פלא טבעו שערך בתרז ארצ אדביה:
הגה למרמס בתרזה בת יהודה ואין משביב לנפשה עלי שוממות שמני;
איון במר תבכי מאין מונחים אשר רמק מאייד מקרוב נחם בחרניר;
קולך בקהל ים גם פנין יענה וקול גהוי זבכי אשר תפחת סלוניר;
איון למרום שאוי עיגר וגם תראי ספדי ופיילוי עלי עזבר תאביר;
איון תקונבי אלוי אבותות ושולוי מוכן ביתך וגם עורך חסן קציניר;
אל פמארה לכוי ארחי במר זבכי עפו בנוטך זביבר וגביר;
שכה בשםעה לקולך גם מבהה עלי בנים אשר נשבו אל כל נשביר;
רחל ולאה בכו בלחה וזלפה פלא קובנו וקראו בקהל מחי בפוגיר;
כוי פאלחים פלא בצח ולא יזנה כי תקווה היא ורב שלום לבניר;

¶

איון ידידות ידיד צעיר לשביר שכבת בתביו ברב ענות בדביר;
איון בדור כל פדר מטאות וכל משכוב דדים ידידך בבא פרדי בדביר;
איון ברכבה עליונה עלי ראנש למלון מחותבים שעריה;
איון ירשת זאב ערב שבוי פארך בעדי עתים עדיו עלן בתריר;
יפוית ברב הון ומון רבית בדעתות והן מזקבי צעבים פקמו בעביך;
פנית יפי מקלל גאות בכל מקהל אלית ושבית שלל מלכי מגויר;
בר ברcosa אנטוש לנו מבלי חטא בהתפפר בקרבו תמיידין מכפכיב;
יסדחת בדיו לפאר חרבת בתרז אב באף אשאף לזואת אשאב מי תחרוביר;
בראו בעירך פבי קונה בני מטהה צוין לשכני סנה בשבי פצבר;
עוישי מלאכתר בחוט התעשרה ברכוש כל הון יקר נמצא לקפל עשייר;
גבטר מקומך לצור בחר באם ברכוי בחר במוazar ובכובדים בחיביר;

תשעה באב

בָּרוּ דָר בְּגִיל גַּהֲדָר אֶזְרָר בְּכָל דָר וְדָר עֲרָפָר בְּבָא לְעָדוֹר עֲדָרִי סְבָכִירִי:
 עַלְהָ גְּבוּלָר דָבָר צְלָעִיבָס לֹא לְעֵין עַיטָם לְגַלְתִּי שָׁאת כַּתְפּוֹת דִּיבִיכִירִי:
 קְרָא יְהוָה שְׁמָךְ עַל שֵׁם שְׁבִי כְּבָנִים פָּוד מָצָר בְּחִיל בְּשָׂדָה יְעָבֵרִי:
 בְּנָה מְעוּנָר בְּנוּ יַסְבָּר שֵׁם בְּשֵׁם אָבִיו אֲשֶׁר קָדְמוּ בְּחַפְטָם בְּשִׁיבִיכִירִי:
 וּבְמַחְשָׁבּוֹת בּוֹרָא רָאשָׁת בְּטָרָם בָּרָא תְּבֵל וְשִׁפְקָה וְעוֹלָם עַל עֲפָרָה:
 וּבְמַיִם מַרְיָה בְּיּוֹם זָעַם אָזִי טְהָרָה אֶרְצָךְ וְלֹא גְּשָׁמָה בְּכָלוֹת יְצֹבֵרִי:
 יָכַד בְּעֵתוֹ מַטָּר אֶרְצָךְ זָמָן לְזָהָב אֶל בְּבָכָה וּטוֹל לְזָן בְּקָצִיבִירִי:
 כִּיִית לְשִׁית חֹג יְסוֹד מִמְּרָעָה תְּעוּדָה וְסוֹד קָדוֹשׁ יְרָחָה לְפִי עֲדִים מַעֲבָרִירִי:
 בְּבָנִים וּבְכָנּוֹת תְּשֻׁוָּה שַׂזְקָקוּ שַׁפְקָקוּ בְּשָׂוק וְהַשְּׁמַקְשָׁקָקוּ בְּסָר עֲבָרִירִי:
 בְּמָג בְּפָז נְפָלָאוּ בְּפָשׁ בְּפָס פְּלָאוּ טָל אָוָר וְמָן גְּמַלָּאוּ זָפוּ בְּדִיבִיכִירִי:
 אִיר אֲשָׁמָה עַד בְּמָג אִיר אַעֲלוֹז עַד בְּפָז עַד כִּי יְבוֹאָן יְמִי שְׁשָׁן לְפָזָרִירִי:
 אֶרְצָךְ סְמוֹדָה מָאָד לֹא בְּחָמָדָה בְּעָלוֹת בְּנִים סְמוֹדִים לְבֵית מְחַמֵּד מַאֲבוֹרִירִי:
 בְּעַלְהָ אַבָּן פְּקָטָרָת מִמְּקָומָם מִקְדְּשָׁר יְאָא מִקְומָו עַשְׁן אַשׁ מַבְחָבִירִי:
 בְּקָרָוב מְרָעִים בָּעֵיר שְׁלָחוּ בְּכָרָמָר בָּעֵיר אָרוֹן וְעוֹרָרָו בָּעֵיר קָדִישׁ בְּעָבֵרִירִי:
 בְּרַצֵּל בְּלִי בְּשָׁמָעָ קָלוּ בְּעֵת גַּבְבִּית אִיר חֲרָבָות צָור בְּבָנָ מַקְעָדוּ מַצְבִּירִי:
 עַל זֹאת בְּשִׁקְעָ עֲזָרִים עֲבָרִים אַבָּל בְּזָטְחִים כִּי יְשָׁמָחוּ אַסְפָּרִי הַתּוֹר בְּתוֹבִירִי:
 בְּיַלְלָ לְקֹולִי אָלִי אִיר תְּמַאָפָּקִי בְּלָא קָרָא לְשִׁקְעָ וְבָכִי אַלְוָף בְּעוּבִירִי:
 לְבָמְדָה יְחִילָה לְתַאֲוָה וְכָלה יְיִשְׁן אַדְיִינָה עַמּוֹד שְׁפָכִירִי:
 אַקְוּם סְצָוָת לְזָהָב לְמִשְׁמָרוֹת מַאֲפָל לְנִשְׁמָנוּ לְאָוָר יְאָמָה בְּקָר לְשְׁוֹמְבִירִי:
 אֲז תְּמַצֵּא צָוֵף דְּבָשׁ אֲז לֹא תְּקַונְבֵּי בְּרָאֵשׁ כִּי תְּקַפְּנֵבֵי בְּרָאֵשׁ הָרֵי בְּרָכִירִי:
 יָבָא כְּבָוד פְּלַבְנָן לְגָר וְתְּהַלְבָנִי כְּבָנִי עֲדָרִים בְּבָנִי אֲדָר גְּדָבִירִי:
 עֲוֹרִי וְהַתְּבָנָעָרִי עֲבָרִי יְעָרִי נְעָרִים בְּעָרִי יְתָנוּ אֹתָהּ לְעָז יְעָרִי סְדִיבִירִי:

תשעה באב

קומי ווארוי לכל חותמי מואנcker והם הולכי בחשך עדין אורו מאוניכר:
 און לאין ואוות עד עוד תהי זלנס עפים ותגבנה נגלי משביר:
 באלי עד כי ענבי ותני לבושן שבי תולע בכליה עדין לקשור קשבר:
 אל תאמרי לי אשר זקבת היוטר לאיש עוד תעדרה פלוז פשד לאויכר:
 פלאדי בבי שאנשועיר בעת עדבה תפתקשי בעורדים כבשבר:
 טעה לטוב יזכיר צור יזכיר יזכיר תהי נצורה בעיר חכבה למוביר:
 גאל בעז משבי פיד פזיר פאבי ויהי עררת צבי לשאר עדביר:

מָא

שאלי שרופה באש לשלים אבליך המתחאים שכון בחסר זבליך:
 השוואפים על עפר הארץ וכוכאים קומשאותמים עלי מוקד גלייליך:
 הולכים קשכים ואין נגה, וקומים לאור יוםם, עליהם אשר יזכה ועליך:
 ושלום אבוש באבח, בזחה בלב בשבר תמיד מקובן עלי יצרי סבליך:
 ייתאונן בתבים ובנות ענה ייקרא מספיד מר בגלאיך:
 איך בינה באש אוקלה תפאל באש בשר ולא נכו זרים גטלאיך:
 עד אן עדיצה תהי שוכנה ברב השקט ופבי פרמי שלא כסו סבליך:
 תשיב ברוב גאות לשפות ביני אל בכל המשטפים ומביא בפללאיך:
 עוד תגוזר לשรอง כת אש וחיקים ולכו אשרי שישלם לך גמוליך:
 צורי בלפיד ואש פלבעbor זה בתגער כי באחרית תלחת אש בשוליך:
 סיבי בלאן בבר במר אלהים ומאס בגודלים עריך בגבולייך:
 להיות למופת לדת כי תמעט ותנד מקבודה והן אמשול משליך:
 משל למלה אשר בכה למיטה בנו צפה אשר יגוע בו את גמליך:
 פתח מעיל תחכס סייני לבושך בשק מעטה לבוש אלמנות פטליף שמוליך:
 אוריד דמעות עדין וחיי כבמל ויגיעו לקבורות שבי שר אצייליך:
 משא ואפרן בהר הקר ואשאיל גיש תוכה סבשה בכנ שרפוי גלייליך:
 חדש שלישי והקשר פרבייע לפשחית ממזריך וכל זפי בליליך:
 גדע ללוחות ועוד שבה באולתו לשรอง באש כת זהה פשלום כפלייך:
 אטמה לבפשי ואיריערב לחכי אכול אפרוי ראותי אשר אספו שלליך:
 אל תוך רוחבה כבכת ושרפו נשלל עליון אשר תמס לbow קסלאיך:
 לא אדע למצוודך סלוליך פיו אובלות בתיב ישר מסליך:
 ימתק בפי מזבש למסוך במשקה דמעות ולרגלי חיות כבול בבליך:
 יעבב לעיני שאוב מימי דמעי עדין כלו לכל מסזיך בכבף מעיליך:
 ארכירבו ברדעם על לטי עבור כי בקמרו בסמי לבודד געליך:
 לך איזור בספו פלך בזכר למקחוך ועמו שלא צלליך:

תשעה באב

תאנו ביטול וגלמוד בשארתי לבד מכם בתוך בראש פר מגעלין:
 לא אשמע עוד ל��ול שרים ושרות עלי כי בתקו מיתרוי תפוי סלילי;
 אלבש ואתפס בשק כי לי מאי יקרו עצמו בחול ירבינו בפשות חללי;
 אתמה מאי על מאור היום אשר יזכה אל כל אבל יחשיר אלוי ואלי;
 עקי בקول מר לצור על שברונג ועל סליר וכו' יזכור אסבתת בלולין;
 חגרי לבוש שוק עלי הפהברה אשר יצמה למילק וספמה את תלולין;
 כימות עופתך יונחמר צור עישיב שבות שבטינו שרון עירם את שפלי;
 עוד פעדן בעדי שבי ותף תקתי תלכי במקול וצלהי במקולין;
 ירים לבבי בעטיאיר לך צור יגיאם למשכני ניארו אפלין;

מב

אין אפיקת פאר סקט אגדיר עקי ברכמה בקול על אביך;
 אל הנטה לבקש ולטנן לאיל שלום שפות לה וגם לבני בחריכין;
 בעל בחריך אשר לך אנטה לזר בהפר לגדדר וגם גנד גנדיר;
 גלף ופתח בלום לב איז נשקטת בטח בטלחה שעודה על דנדינה;
 פברן בכחות לרעיך לפלייז עבורך אף תצפץ לסתים קול פדביה;
 פישב יידיך למטר וילוں באילר ולטיל בסוגת גונדר;
 ועוד במניר וקדושין וגם בכתבה לך לעזקה והן ברור זבדיה;
 זכע זביבים מחטבים לאינשר פלא יולדת ואיר בשפלת מכל סידי;
 ספק ועבר וגוז מפרק ולא בשלהת לא בא יידיך שטר ספר טרוכיה;
 טוען בטענת מאנגת במרקד עלי בן בתקלחת ובשפלו עם יידיך;
 יושבת בדודה דמומה כי פשופה קלון שוליך ונגילה ונדילו כבוני;
 כל מסזיקים בגיןם הם יצאוור דחופים ובהולים והם כי לביך;
 לבי פלא בחולל מאיין בפוגות אשר הומר ונחלף למר מתק מגדי;
 מלא דמעות כמים בשפטו במלוא דמעות לטעי וכל עיבי בגדי;
 בפשי עטופה בעט זכריו לאשר פלא בכביה ולא יכלו לאפות סמידיה;

תשעה באב

סמוך אשינשי ערב מחול גמים ופס מן הרכתיים בקר זחתי עבדין:
 אחר ונחרש יסודך לשדה בור וניר לפקה ואכלתא סביבך אש פלדר:
 פלי צשבץ לבשוי בעת אתחה מוני שקטים והם צדו עצדים:
 צועק אבי למקוננות לבכות ובמר לזעוק נהי בקיה הו על קפדיין:
 כלו ימי עבי עת אתחה עביך שומרים מצאיך והם בשאו רדיין:
 רבפו עצמי עלי בנים יקרים אשר כסיד רפואי בואר אווי שרידיין:
 שקדנו נקדנו גויל דת משנאן ואו איכה משולות אל פטיש תעדיין:
 תהה לבבי אשר בראה הארץ טמהה לבבה לבסוך יון תמיידין:
 צוں עדין אן משימה את לפה את ידר איך ביד איזבר נפלו בגידין:
 ממך אבודים ילדיין סמודים כפז על זאת במרק בכיכילת מרודין:
 איך מעכבר זמו לדתר ועד אן תהי את בקשחת בחיל ציר אחוידין:
 يولדות לתשעה ירחים עת בשוי כל ואיר בבו שנותר אשר פרית ילדיין:
 רבוי לשומר לאולה סבלים והוא יתר לאירך עלי רבד רפיידין:
 חושב זמו עלי סלה למתיר ולא צשב זמגך לקסיר כל פקידין:
 צפן בידין פתח ארבע גועלים וגם כן יפתח גנזי אוצר זבגדין:
 קל ישמש לקבץ פאמובים דלמיין איז פתח יפקידם על קלידין:
 צוון מעשים בצער וביפוי מעשטים אשר יזכה חרס חדודין:
 צוון במחה יכפרון את פבי זעפר איז ישפטו לכף כגלר סכדין:
 צוון עדין רקמת בגדר וגם עד זזרוע פאר בגדי סמודין:

מג

צוון במשפט וכי לך עם מעונביך המתעור בכתיב ולא גלו עונביך:
 אוכן בגדי עולה עבור וירשות גוה אדק ופיית שחוק אל כל שכנייך:

תשעה באב

בז'ית מלפדר ולא הקי שבט למורר לטוב בשפון בארכץ קדו שער במלג'יר:
 גלית קלונר וטמאתה בשולר וגם טמאת דרכך מאי הרביית זטיגר:
 דרכך אחומיך שלא פלכת עבירות במצוות והזנית בנומיך זטיגר:
 סכית וגופת לאין מרפא ופלכת בטיט החוץ והבר שחוק לבני מעביר:
 ותהי בגינה בפי זדים מרידים אשר אמרו לנפשך שחוי ברוס לאטיגר:
 זכרי עביה בלב בשבר עזקי עלי מבר ונוגש אשר גדע קרבניר:
 טכי לאיל באמת צורך ובוראך והוחילו למלאך בלבד כי הוא אדוניך:
 טהרין לבגר וכפיר ושובי עדן אישך קדו שער פרבי רגבניר:
 יומם ולילה תני קול ברכך מר עלי קבירת מלוכה ועל תל ארמנזטיר:
 שבוד וכדר ורב יפי בתוכך שלא נמצא קדו שער וסו גפן לעזיגר:
 לאפה לגלים מעון פבים ומושך קאות מדבר וגם אגמי מי מעביר:
 מאנת שמעע לקול מוסר מישר בכנן שתית ומצית שטביך שטביך:
 נכח פבי עליון שפכי לבגר כמו בבר ואל תתני פוגת לעזיגר:
 סבי והם בעיר קראי מקונות וכל בשים מבאות בכி גדול מקונות:
 עדן אבניך מלכך עד אן לארם ימי עד מה ביד צר בני שלדים סגבניר:
 פמח לבנון שטביך אשר טבעו ארץ בשיה ואין מלוון לך קרבניר:
 אין עליהם נהי בנה ולא תחש אספי וקכזי זקנות זקנינה:
 שרכח וגדי בקשר על בני מעוגיר ועל כל בשאייר ורוזיגר:
 כמו וגדלו כמו גלים בלבים מזביך בליל שנדי טורי אבניך:
 שנדי מלונר וכל מחרד יקבר באיון אורים ותמים אשר גלו אפוניגר:
 טבור וכרכמל כפרי גלבע בל טלר ומטרך ולא אוור בעזיגר:
 אין יגונר בשוי טהרין והתקדשי עדן יקר לבשי תפארוק שטביך:

תשעה באב

איון ושלתו ימי אבלך בSSHON וגיל כי תם עונך ומיטה שברזניך:
 איון סגלה מלקים ומדיניות תהי עוד ילו מי מפוחות מעיבר:
 איון פהויך אפי עוד יקרו לך אפיקת תפארת בפי שרים ונוגניר:
 איון ברכיה ומימים בך אביר יעקב אזה לעולם ועוד יאמרו באזביה:
 איון קמן כבניהם הפה ישרתו גם יוסיף יהוה קנות נביית קציבור:

מד

איון גברת למלךות מציבור רביעי ישליםיים שאי מאי אסיבר:
 יחפץ לבבי ל科尔 גתנו ראים בני שער ומוֹבֵב בתוך הכל דביבר:
 לבטו מSHIPי בכם שדקד סגנים טרוף שוע וקווע רמוס עמי בחייב:
 ערדים בורות תפוש דיק וסוזיל שפוך ארזי לבנון ברות מעצי ישביר:
 פזו גבאים בושא דבר בשם עיר קדווש יעקב לשלים ולא חבשו מזרקה:
 יתר לבבי עלי ארון ומישכו איז זקב ואפוד ושם קדש סטבר:
 אים יפו לך אותות מוּפַת עלי שיברע ירבאו אלי מיטה שבקבר:
 שימוש וכל כוכבי שמק בעמק דמו קולך בנה מה שאי قول פהויבור:
 ספר וכיימה ועת וקסיל לזאת יכפו בגם אחר אספו כוכבי שחריר:
 מיטה רשותם בכם שרים ביהם תלות שבת משושן וגיל וקל זמבר:
 אבל לבנון וגיל בermal בל בשמע ספרו סגנים בבא אָר בשביר:
 סכמת לבנים ביום אבדה ואסרו קציבור ושותי בון יקבר:
 מכל מלקים לבוש בנות רעלות פאר באמות וגביש ואף ספר גזיבור:
 באו נקרים בתוך קרייה עליה לאין קז לתכמה וסוף פרצוי גדריר:
 גבעה וען כען אלה ואלון מקום פגול מלאים פלאיר פגביר:
 יקמו קבבי גים ילו דמעי כמו במרים לבאים ביום טרפו כפיבר:

תשעה באב

יסער לגביו כמו סופה וסער כמו גוך יסער עלי אנטמות קמביין:
המר בשרי ליום באר קדוש יעקב מקדש מזבח בל בוא בפסחים:
שורק נטע בעמן פיתובcker כאץ פרח ונאה תשגשגי זמביין:
שובי אביה לאל יאכיך יקנבר לדור דור בתוכך שכון בעל בעורין:
אריה בוגר לבלי עלה מסילות צי אדייר ישיט לבלי עבור יאוכיך:
בפשי שלומך דרוש איתה חמ צח עלי אורות בעב טל חמ יום בד קאייבין:
אשמח ואשיש ביום אשמע מבשר בקול שלום מפה דרוש ושלום אסיבין:

מה

אלין אוירין, כמו אשה באילין, ובתוללה טగות שך, על בעל בעורין
על ארמן אשר בטש, באשמת צאן עדין,
על ביאת מחרפי אל, בתוך מקדש סדרין,
על גלות משרתי אל, בעימן שיר זמראין,
על זם אשר שפר כמו מימי יאורה.
על פגון מחולין, אשר זם בערין,
על עד אשר שם בטול סבתקין,
על זמי תמיין ופדיין בכוריין,
על חלול כלוי היכל ומזבח קטוריין.
על טפי מלכין בבני צוד גבירין,
על יפים אשר טשר בעת סרו במרין.
על כבוד אשר גלה בעת סרבון דבירין,
על לוזץ אשר לטץ ושם שקים טגוכין,
על מוץ ורב מכות אשר הפו גזירין,
על בפוץ אלו סלע אוילין בערין,
על שמת משנאיה בשחקם על שבירין,
על עפי בני חורין בדיביך טהורין.

תשעה באב

עלְיָ פְּנַשׁע אֲשֶׁר עִזְתָּה סְלִזֵּל דָּרְגָּה אֲשֹׁוּרִים,
וְעַל צְבָאות קְפָלִים שְׁחוּרִים שְׁחוּרִים.
עַלְיָ קְולֹות מְפֻרְקִים בְּעֵת כְּבוֹ פְּגָרִים,
וְעַל רְגַשְׁת מְגַדְּפִים בְּתוֹךְ מְשֻׁבְן פְּצָרִים.
עַלְיָ שְׁמָך אֲשֶׁר חָלָל בְּפִי קְמִי מְצָרִים,
וְעַל פְּטָן יְאֹחוֹ לְרַק קְשׂוֹב וְשָׁמְעַ אַמְכִים.
אלְיָ אַיִן וְעַרְיוֹן, כִּמוֹ אֲשֶׁר בְּאַיִלָּה, וּכְבָתוֹלָה טָגוֹת שָׁק, עַל בָּעֵל בְּעַרְיוֹן

מקור: ויקיטקסט